

در عصر ظهور

نگاهی به جلوه های غدیر

نگاهی به جلوه های غدیر در دوران ظهور امام مهدی علیه السلام
و برخی از وظیفه ها و سنت ها

محمد حسین رحیمیان

سرشناسه: رحیمیان، محمد حسین ۱۳۴۵ هـ ش
عنوان و نام پدیدآور: غدیر در عصر ظهور، نگاهی به جلوه‌های غدیر در دوران امام مهدی علیه السلام و برخی
از وظیفه‌ها و سنت‌ها / محمد حسین رحیمیان
مشخصات نشر: قم: روضه العباس علیه السلام، ۱۳۹۰
مشخصات ظاهری: ۹۶ ص
شابک: 9786006431024
یادداشت: کتابنامه.
یادداشت: نمایه.

موضوع: محمد بن حسن علیهما السلام، امام دوازدهم، ۲۵۵ هـ.ق.
موضوع: غدیر خم.
رده بندی کنگره: ۲۲۳/۵ ر ۴۳۳/۴ - ۱۳۹۰ BP
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۴۵۲
شماره کتابشناسی ملی: ۲۵۲۱۳۹۹

غدیر در عصر ظهور

محمد حسین رحیمیان

ناشر: نشر روضه العباس علیه السلام

امور فنی و رایانه‌ای: مؤسسه پژوهشی روضه العباس علیه السلام

چاپ: یکم ۱۳۹۰

شابک: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۶۴۳۱ - ۰۲ - ۴

شمارگان: ۳۰۰۰

قیمت: ۱۷۰۰ تومان

roze_alabbas@yahoo.com

مراکز پخش:

- قم: خیابان دورشهر، شماره ۲۲، پلاک ۲۸، تلفن: ۰۲۵۱-۷۷۳۰۳۹۵
- قم: خیابان ارم، پاساژ قدس، طبقه همکف، پلاک ۱۰۷، کتابفروشی موسوی،
تلفن: ۰۲۵۱-۷۸۳۱۳۶۸ همراه: ۰۹۱۲۱۵۱۶۰۷۱
- مشهد: خیابان خسروی نو، بازار سرشور، جنب سرشور ۸، کتابفروشی
طالبیان، تلفن: ۰۵۱۱-۲۲۵۷۲۵۷

حق چاپ محفوظ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به پیشگاه

امام مهربانی‌ها،

فرزند امیر مؤمنان علی علیه السلام

که با عدل و داد علوی ظهور می‌کند

و عدالت فراگیر را در جهان هستی

برقرار می‌نماید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

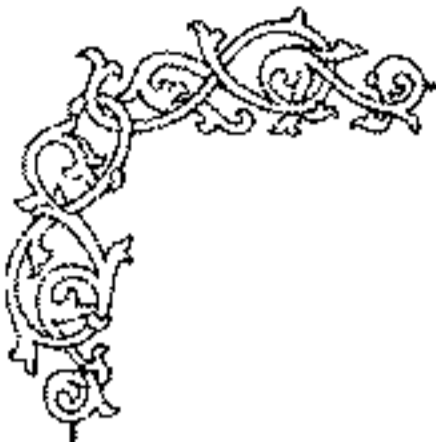
اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ

عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ

وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا

حَتَّى تُسَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا

وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

فهرست نگاشته‌ها

۹ سرآغاز

فصل یکم

چشمه سار زلال غدیر / ۱۱

۱۳ غدیر و آخرین امیر

۱۳ امیر از عالم نور

۱۵ امیر و آغاز رسالت

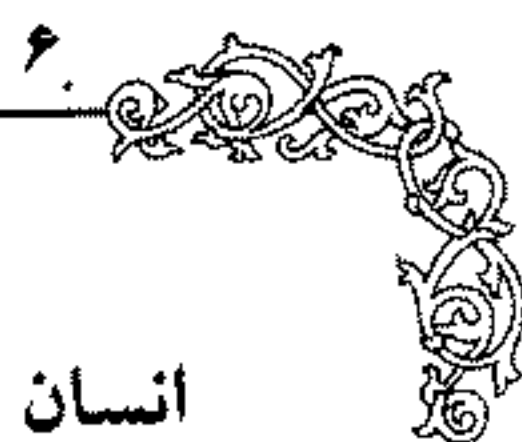
۱۷ فراخوان فراگیر خدایی

۱۸ حلقه پیوند انسان با آفریدگار

۱۹ غدیر و آزمون الهی

۲۰ پنج مزده شادمانی

۲۱ غدیر و رسالت جهانی

۲۴ انسان و بازگشت به غدیر
۲۶ جلوه غدیر در دو محور اساسی
۲۷ آفتاب غدیر در پشت ابر غیبت
۲۹ وارث ولایت غدیر و گله‌ای از یاران
۳۰ انسان و جبران کوتاهی
۳۱ رازهای غدیر

فصل دوم

جلوه‌هایی از غدیر در عصر ظهور / ۳۳

۳۵ آرمان الهی غدیر
۳۶ غدیر نماد حق
۴۲ غدیر و عدالت علوی
۴۹ جلوه‌هایی از سیره علوی
۵۱ رفاه همگانی و نزول برکات آسمانی
۵۶ فراخوان به ولایت علوی

فصل سوم

غدیر، ظهور و منتظران / ۶۱

- ۶۳ ره پویان غدیر و منتظران ظهور
- ۶۴ غدیر در دوران غیبت
- ۶۵ دوران غیبت و غربت وارث غدیر
- ۶۸ غدیر و وظیفه منتظران
- ۶۹ دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام
- ۶۹ روزه
- ۷۰ افطاری دادن به روزه داران
- ۷۰ برگزاری محافل و مجالس جشن و سرور
- ۷۱ دیدار با مؤمنان
- ۷۱ تبریک گفتن به یکدیگر
- ۷۲ ابرازشادمانی
- ۷۲ دیدار با خویشان
- ۷۳ آراستن و استعمال عطر
- ۷۳ توسعه در رفاه خانواده

۷۴	گره‌گشایی از مؤمنان.....
۷۴	هدیه دادن به مؤمنان.....
۷۵	قراوان صلوات فرستادن.....
۷۵	تشرّف به زیارت امیرمؤمنان علی <small>علیه السلام</small>

فهرست‌ها / ۸۱

۸۳	فهرست آیه‌ها.....
۸۵	فهرست روایت‌ها.....
۸۹	کتاب‌نامه.....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سرآغاز

... آفریدگار هستی بخش غدیر را از آن روی پدید آورد تا انسان را در بستر تعالی و تکامل قرار دهد و دوران سعادت و رستگاری جوامع انسانی را در دوران ظهور رقم زند و تجلی کامل آن را به جهان هستی نشان دهد.

غدیر، همان آغاز راه مستقیمی که پایان و تفصیل آن، ظهور است و اسلام بدون غدیر بی محتوا خواهد بود و غدیر بدون ظهور، تجلی گاه جهانی و آرمانی نخواهد داشت...

کوتاهی و عدم وفای به عهد و پیمان الهی در روز غدیر، موجب محرومیت جهان بشری از این فیض بزرگ الهی شد. برای جبران این رفتار، بایستی دست بیعت با وارث ولایت غدیر داد؛ چرا که ظهور شکوهمند او، آخرین و شیرین ترین مرحله طراحی آفرینش است. ظهور او، پایان همه ناکامی ها، نا به سامانی ها و تلخی های زندگی انسانی است.

فقط در دوران طلایی ظهور، حقیقت غدیر برای جهانیان جلوه‌گر خواهد شد و انسان‌ها درخواهندیافت که در تمام دوران هستی خود، چه قدر بدان نیاز داشتند و آن گاه در آن عصر درمی‌یابند که طعم شیرین زندگی راستین انسانی در **کوثر غدیر** نهفته بود که لذت غدیر، در **زمزم زلال و گوارای ظهور**، تجلی کرده است...

همه این مطالب، آموزه‌های حیات بخش و اسرار بی‌کران دیگر غدیر، ما را بر آن داشت تا نیم‌نگاهی به ارتباط بین **غدیر و ظهور** داشته باشیم؛
منتظران **دوران شکوهمند ظهور** را که این **پایان لذت بخش** را از آن **آغاز خجسته** به دست آورده‌اند، به دوران ظهور آخرین یادگار غدیر ببریم و با جلوه‌هایی از غدیر در آن عصر، بیش‌تر آشنا سازیم؛
به امید فرا رسیدن روزی تلاش کنیم که عید خجسته غدیر را در **حضور وارث ولایت غدیر** جشن بگیریم؛

و به یادواره روز غدیر، با امام عصر علیه السلام دست بیعت بدهیم و این روز باشکوه خدایی را به حضرتش تبریک و تهنیت گوئیم.

ما این تلاش ناچیز را هم چون رانِ ملخی به صاحب دوران امام عصر و زمان حضرت امام مهدی روحی له الفداء تقدیم می‌نماییم. باشد که با تمام توان بتوانیم برای فرا رسیدن آن دوران با شکوه تلاش کنیم.

مهرماه ۱۳۹۰، قم، حرم کریمه اهل بیت علیهم السلام

محمد حسین رحیمیان

چشمه سار زلال خدیو

فصل یکم

غدیر و آخرین امیر

آخرین پیام آور الهی، در یک مأموریت خطیر، در آخرین روزهای رسالت خویش از جانب خدای سبحان مأمور می شود که امر مهم امامت و ولایت را در آخرین جایگاه اعلام عمومی، به جهانیان برساند. روز غدیر، یادآور امامت حضرت امیر مؤمنان علی علیه السلام و انتصاب آن حضرت بر این مقام والاست. به راستی آن حضرت کدامین گاه امام نبوده تا از انتصابش بر این جایگاه رفیع در غدیر یا دیگر زمان ها سخن گوئیم؟

امیر از عالم نور

او از عالم نور امام و جانشین پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بود؛ چرا که امامت، عهد و پیمانی به سان نبوت و رسالت به دست خدای تواناست و هیچ کس بدان مقام رفیع نایل نمی گردد مگر آن را که حضرت حق اراده فرموده باشد.

پیامبر رحمت حضرت محمد ﷺ در این زمینه می فرماید:

كُنْتُ أَنَا وَعَلِيٌّ نُورًا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ يُسَبِّحُ اللَّهُ ذَلِكَ
النُّورُ وَيُقَدِّسُهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ اللَّهُ آدَمَ بِأَلْفِي عَامٍ.
فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ رَكَّبَ ذَلِكَ النُّورَ فِي صُلْبِهِ. فَلَمْ يَزَلْ فِي
شَيْءٍ وَاحِدٍ حَتَّى افْتَرَقْنَا فِي صُلْبِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. فَفِي النُّبُوَّةِ
وَفِي عَلِيِّ الْخَلَافَةِ؛^۱

دو هزار سال پیش از آفرینش آدم، من و علی در نزد
خدای متعال یک نور بودیم. آن نور خداوند متعال را
تسبیح و تقدیس می نمود.

آن گاه که خداوند متعال آدم را آفرید، این نور را در صلب
او قرار داد. همواره این نور یکی بود تا آن که ما را در صلب
عبدالمطلب به دو بخش تقسیم فرمود. از این رو نبوت و
پیامبری را در من و جانشینی و خلافت را در علی است.

۱. این حدیث نورانی که به «حدیث نور» معروف است در منابع فراوانی از شیعی
و سنی با متون گوناگونی نقل شده است. برای نمونه ر.ک: الصراط المستقیم:
۲۵/۲، شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید: ۱۷۱/۹، نظم درالسمطين: ۷۹، تاریخ
مدینه دمشق: ۶۷/۴۲، المناقب خوارزمی: ۱۴۵، بحارالانوار: ۱۴۷/۳۸.

امیر و آغاز رسالت

همین اراده الهی بود که پیامبر خدا ﷺ در جای جای رسالت خویش، به تبلیغ آن مأمور بود و از آغازین روزهای رسالت جهانی خویش آن را سرلوحه برنامه‌های الهی خویش قرار داد و بر این امر مهم و حیاتی پافشاری می‌نمود.

خداوند متعال به پیامبر خویش فرمود:

﴿فَاذْعِبْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾^۱

آن چه را مأموریت داری آشکار کن.

پس از نزول این آیه و فرمان الهی، پیامبر اکرم ﷺ رسالت و نبوت خویش را بر قبایله‌های عرب عرضه کرد و آنان را به اسلام دعوت نمود.

ابن هشام حمیری در کتاب *السیره النبویه* می‌نویسد:

پیامبر خدا ﷺ در اجرای فرمان الهی به فراخوانی قبایل عرب پرداخت. روزی حضرتش نزد قبيله «عامر بن صعصعه» رفت و آنان را به ایمان به خدا فراخواند و رسالت و نبوت خود را بر آنان عرضه کرد.

بُحَيْرَة بن فراس به نمایندگی از قبيله خود برخاست و به مردم قبيله گفت: به خدا سوگند! اگر این جوان قریشی در اختیار من بود

۱. سوره حجر آیه ۹۴.

تمام عرب را به چنگ خود در می آوردم.

آن گاه به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله رو کرد و عرضه داشت: اگر ما با تو بر آن چه می خواهی پیمان ببندیم، سپس خدا، تو را بر مخالفانت پیروز گرداند، آیا پس از تو، این امر در دست ما خواهد بود؟
پیام آور الهی فرمود:

الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ يُضَعُّ حَيْثُ يَشَاءُ؛

این کار به دست خداوند است و برای هر کس بخواهد قرار می دهد.

آن فرد پاسخ داد: تو می خواهی ما را دم تیغ دیگر قبیله ها قرار دهی و آن گاه که پیروزشدی این کار، دست دیگران باشد. ما به تو نیازی نداریم.

آنان با این استدلال (و با این درخواست) از پذیرفتن فراهوانی رسول خدا صلی الله علیه و آله سرباز زدند.^۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در آن شرایط سخت و حسّاس که همه قریش رو در روی آن حضرت قرار گرفته بودند پاسخ الهی را با تمام توان بر آنان فرمود و زمینه را برای شکوفایی غدیر فراهم کرد.

۱. السیره النبویه: ج ۱ ص ۲۸۹، ر.ک: الغدیر: ۳۷۶/۵، الکامل فی التاریخ:

۹۳/۲، الامامه فی أهم الكتب الکلامیه: ۴۸.

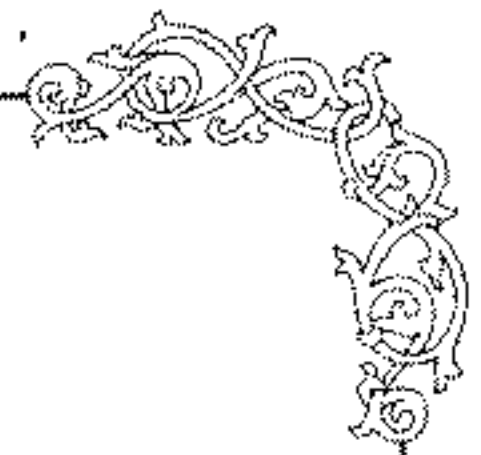
فراخوانِ فراگیرِ خدایی

چرا که غدیر، فراخوانِ فراگیرِ خدایی، ولایتِ کبری، آراستن و کامل ساختن دین و پایان بخشیدن به نعمت و خشنودی و رضامندی پروردگار جهانیان است.

غدیر، قضیه سرنوشت‌ساز و حسّاس تاریخ بشری است که حرکت فکری مهمی را پیش روی میلیون‌ها انسان قرار می‌دهد که با الهام از این واقعه حیاتی و با آیین عقل و دین، راه فضیلت و برتری را پیش بگیرند و مراحل سیادت، شکوه و عظمت خویش را طی کنند و به سر منزل رستگاری و کمال انسانی نایل گردند.

غدیر، سرمنزل کمال و سرآغاز پرتو افشانی انوار الهی است و همین آغاز برابر همه رسالت پایانی، خاتم پیامبران و پیام آوران پیشین است.

غدیر، ابتدای راه مستقیمی که انتها و تفصیل آن ظهور است. آفریدگار هستی بخش غدیر را از آن روی پدید آورد تا انسان را در بستر تعالی و تکامل قرار دهد و دوران سعادت و رستگاری جوامع انسانی را در دوران ظهور رقم زند و تجلی کامل آن را به جهان هستی نشان دهد.

حلقه پیوند انسان با آفریدگار

غدير، همان حلقه اتصال و پیوند انسان با آفریدگار اوست که هم چون دستِ الهی به وسیله «یدالله» حقیقی امیرمؤمنان علی علیه السلام از آسمان به سوی زمین دراز شده که

دست انسان‌ها را بگیرد،

آن‌ها را در شاه‌راه هدایت قرار دهد،

و سعادت و نیک بختی دو جهان آن‌ها را رقم زند.

از این روست که منتظرانِ ظهور وارث غدير که از چشمه سار زلال

غدير چشیده‌اند پگاه هر آدینه ناله سر می‌دهند و می‌گویند:

أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؟

أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى؟^۱

آن رشته پیوند میان زمین و آسمان کجاست؟

آن دلیرمرد روز پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت،

کجاست؟

۱. دعای ندبه؛ برنامه اعتقادی - عملی منتظران: ۴۴.

غدیر و آزمون الهی

غدیر، آن آزمون الهی است که در بستر آزادی و انتخاب انسان، شکل گرفت و همان شاه‌راه هدایت است که خداوند متعال از لطف بی‌پایان خویش آن را پدید آورد و فرمود:

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِثْمًا شَاكِرًا وَإِثْمًا كَفُورًا﴾^۱

به راستی ما راه را به او نشان دادیم، خواه سپاس‌گزار و پذیرا باشد و خواه ناسپاس و روی‌گردان.

این هدایت الهی را غدیر را معنا بخشید تا انسان با کمال آزادی در انتخاب، راه مستقیم و سعادت غدیر را برگزیند یا راه سقیفه و گمراهی و شقاوت و بدبختی را.

پیمان غدیر در شرایطی بسته شد که شیاطین و منافقانی به کمین نشسته بودند که هم‌چون خفاشان شب‌پرست منتظر غروب آفتاب رسالت بودند تا عرصه را از دست آفتاب ولایت بربایند و دنیا را در ظلمت جهل، عناد و گمراهی خویش فروبرند و دوران تاریک غیبت و حرمان از مولای مهربان را شکل دهند.

۱. سوره انسان آیه ۳.

پنج مژده شادمانی

اما پدید آورنده غدیر؛ خدای مهربان در آن روز، کفرورزان را از دین حق که همان ولایت امیر مؤمنان علی علیه السلام است نومید کرد و فرمود:

﴿الْيَوْمَ يَنْسَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾^۱

امروز آنان که کفر ورزیدند از دین شما مایوس گشتند.

و در آن روز خدای متعال رهپویان غدیر را با پنج مژده مسرور ساخت:

۱. اکمال دین،

۲. اتمام نعمت،

۳. رضامندی و خشنودی خدای رحمان،

۴. اهانت به شیطان،

۵. ناامیدی و یأس منکران.

البته حقیقت یأس کفرورزان در عصر ظهور و به دست توانمند و

باکفایت میراث‌دار غدیر حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام تحقق خواهد

یافت. جابر می‌گوید: امام باقر علیه السلام در ذیل این آیه شریفه فرمود:

يَوْمَ يَقُومُ الْقَائِمُ علیه السلام يَسْ بَنُو أُمَّيَّةَ. فَهُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا يَسُوا

مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ علیه السلام؛^۲

۱. سوره مائده آیه ۳.

۲. بحار الانوار: ۵۴/۵۱ حدیث ۳۹، تفسیر عیاشی: ۲۹۲/۱ حدیث ۱۹.

آن روز که قائم عَلَيْهِ السَّلَام قیام کند، بنی‌امیه نومید می‌شوند. آن‌ها هستند که کافر گشتند و از آل محمد عَلَيْهِمُ السَّلَام نومید می‌گردند. به هنگام ظهور امام عصر عَلَيْهِ السَّلَام خط فکری شیطانی اموی نابود و خط فکری الهی غدیر، بر جهان هستی حاکم خواهد شد؛ چرا که غدیر، همان آغاز یک راه است که پایان آن، ظهور خواهد بود و اسلام بدون غدیر بی‌محتوا خواهد بود و غدیر بدون ظهور، تجلی‌گاه جهانی و آرمانی نخواهد داشت.

غدیر و رسالت جهانی

غدیر، آن پیشوای هدایت‌گری است که رسالت جهانی خاتم پیامبران را به عهده گرفت و امت را امامت و رهبری کرد تا هدف غایی خدای بزرگ از ارسال رسولش را محقق سازد. آن جا که فرمود:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾^۱

او کسی است که رسولش را با هدایت و آیین حق فرستاد، تا آن را بر همه آیین‌ها پیروز گرداند، گرچه شرک ورزان کراهت داشته باشند.

۱. سوره صف آیه ۹.

در این آیه نکاتی چند در نگاه ابتدایی قابل تأمل و اندیشه است:

۱. خدای سبحان که از لطف بی‌پایانش برای کمال و سعادت انسان، پیامبر خویش را فرستاد.
۲. همو، پیامبر و فرستاده خویش را انتخاب فرمود.
۳. دو هدف مهم و حیاتی:

الف) هدایت انسان به کمال آفرینشی خود.

ب) آیین حق که آیین‌های باطل و نسخ شده الهی را کنار می‌زند و مکاتب بشری را بیرون می‌سازد.

۴. پیروزی در برابر همه آیین‌های الهی نسخ شده و مکاتب بشری.

۵. منکران حق یا کفرورزانند یا مشرکان که تمام گروه‌های باطل را دربرمی‌گیرد.

امام کاظم علیه السلام در تفسیر این آیه شریفه چنین می‌فرماید:

﴿هُوَ الَّذِي﴾ أَمَرَ ﴿رَسُولُهُ﴾ بِالْوَلَايَةِ لِوَصِيِّهِ وَالْوَلَايَةُ،

هِيَ دِينُ الْحَقِّ.

﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾؛ يُظْهِرُهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَدْيَانِ عِنْدَ

قِيَامِ الْقَائِمِ علیه السلام.

يَقُولُ اللَّهُ: ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾؛ وَوَلَايَةِ الْقَائِمِ، ﴿وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ﴾^۱ بِوَلَايَةِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛^۲

اوست که رسولش را به ولایت وصیّ خود امر کرد و ولایت،
همان دین حق است.

«تا آن را بر هر دینی پیروز گرداند»؛ یعنی آن را در زمان
قیام قائم علیه السلام بر همه دین‌ها پیروز سازد.

خداوند می‌فرماید: «و خدا تمام‌کننده نور خود» یعنی ولایت
قائم علیه السلام «است؛ اگرچه کفرورزان» به ولایت علی علیه السلام
«کراهت داشته باشند».

با عنایت به تفسیر مفسّر حقیقی کلام آسمانی قرآن؛ یعنی امام
کاظم علیه السلام ارتباط و پیوند ناگسستنی بین غدیر و ظهور، دیده هر انسان
حق جو را روشن می‌سازد.

دین که همه انسان‌های عقل‌گرا و آزاد اندیش با فطرت خود در پی
آن هستند و بدون آن، انسان هیچ هویتی ندارد و شخصیت راستین او
تنها در گروه پیوند با دین است، به عنوان ولایت امیرمؤمنان علی علیه السلام
که جانشین بلافصل پیامبر رحمت است، مطرح می‌شود و ولایت،
همان دین حق است که بالاترین آرمان انسان خداپاور است.

۱. همان آیه ۸.

۲. الکافی: ۴۳۲/۱ حدیث ۹۱.

از طرفی، ادامه این ولایت همان، ولایت فرزند غدیر و آخرین جانشین امیر عالم هستی است که همو پایان بخش بساط کفرورزان به ولایت جدّ بزرگوارش امیرمؤمنان علی علیه السلام خواهد بود.

در سخن دیگری ابو بصیر می گوید: امام صادق علیه السلام فرمود:

وَاللَّهِ، مَا نَزَلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَ لَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّى يَخْرُجَ الْقَائِمُ عليه السلام، فَإِذَا خَرَجَ الْقَائِمُ عليه السلام لَمْ يَبْقَ كَافِرٌ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا مُشْرِكٌ بِالْإِمَامِ إِلَّا كَرِهَ خُرُوجَهُ ...^۱

به خدا سوگند، این آیه تحقق نیافته و تحقق نمی یابد تا روزی که قائم علیه السلام ظهور کند. هنگامی که او ظهور کند هیچ کافر به خدای بزرگ و یا مشرک به امام نمی ماند مگر آن که ظهور او را دوست نخواهد داشت ...

انسان و بازگشت به غدیر

خدای مهربان در نظام حکیمانه و والای خویش، در طراحى آفرینش انسان و جهان، محتوایی متقن و اصیل دارد. انسان راهرو کمال است؛ اما با برنامه مدوّن دین حق.

عامل اصلی و عنصر اساسی در این نقشه الهی همان وجود راهنماست که در واقع حلقه واسطی است که حلقه های دیگر این

۱. کمال الدین: ۶۷۰/۲.

مجموعه را به هم پیوند می‌دهد، همو به آفرینش جهان و عبادت انسان، معنا می‌بخشد و نظام هستی را هدفمند می‌سازد.

بنابراین، غدیر استمرار حلقه پیوند انسان با آفریدگار او؛ خدای مهربان است و این سنت تغییرناپذیر خداوند متعال در جهان و لازمه اختیار و انتخاب انسان است و از این رو:

✓ انسان با اختیار خود با غدیر و امام معصوم آن یعنی

امیرمؤمنان علی علیه السلام بیعت می‌کند.

✓ از او پیروی می‌نماید.

✓ در پرتو مکتب او تربیت می‌شود.

✓ در راستای اهداف و آرمان‌های الهی این مکتب فداکاری

می‌نماید.

✓ و بر عهد و پیمان خود پایبند است.

در نتیجه آفریدگار او نیز به عهد و پیمان خود وفا می‌کند و سعادت

دنیا و جهان آخرت را به او ارزانی می‌دارد که می‌فرماید:

﴿أَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾؛^۱

به عهد من وفا کنید من نیز به عهد شما وفا می‌نمایم.

سَمَاعَهُ مِی‌گوید: امام صادق علیه السلام در ذیل این آیه شریفه می‌فرماید:

بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ علیه السلام أَوْفِ لَكُمْ بِالْجَنَّةِ؛^۱

به ولایت امیرمؤمنان علیه السلام وفا کنید، من نیز برای شما به

عهد بهشت وفا می‌نمایم.

جلوه غدیر در دو محور اساسی

با عنایت به این روایت نورانی، غدیر با دوران ظهور فرزند امیرمؤمنان علی علیه السلام یعنی حضرت صاحب الامر عجل الله تعالی فرجه الشریف ارتباط مستقیمی دارد. غدیر در دو بُعد جلوه‌گر شد:

۱. بُعد معنوی،

۲. بُعد دنیایی.

در بُعد معنوی انسان را در مراتب ایمان، کمال، رشد و تکامل روحی به قرب حضرت حق بالا برد.

و در بُعد دنیایی بهترین شیوه بهره‌برداری از جهان هستی را در اختیار انسان قرار دهد و او را عظمت بخشد.

۱. الکافی: ۴۳۱/۱، بحارالانوار: ۳۵۸/۲۴.

آفتاب غدیر در پشت ابر غیبت

همه این موارد با اختیار انسان رقم خورد و آن گاه که انسان؛

یا با غدیر بیعت نکرد؛

و یا بیعت آن را شکست و سالار آن را تنها گذاشت؛

دوران غیبت و محرومیت از راهنمای پیوند دهنده نظام هستی با

آفریدگار و انسان، شکل گرفت و پرده‌ای میان او و راهنمای مهربان و

مرئی هدایت‌گر افکنده شد،

آفتاب عالم تاب غدیر در پشت ابرهای سیاه جهل و عناد و کفر و

نفاق ماند،

سراسر گیتی را با حکومت غاصب حبتری^۱ سیاهی فراگرفت،

و اسرار و رازهای غدیر هم‌چنان در سینه صاحب آن، امیر عالم

هستی ماند که فرمود:

كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ سِرٌّ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا قَلِيلٌ ... وَلَوْلَا طُغْيَانُ هَذِهِ

الْأُمَّةِ لَبَثَّتْ هَذَا السِّرُّ؛^۲

۱. حبر کنایه از نخستین غاصب حق خلفای الهی است. ر.ک: بحار الانوار:

۳۳۶/۳۵

۲. بحار الانوار: ۳۶/۹۵

پیامبر خدا ﷺ رازی داشت که جز اندکی آن را
نمی دانستند... و اگر طاغوت‌های این امت نبودند این راز را
فاش و منتشر می کردم.

آری، این اسرار جز به تعداد اندکی از بزرگان و برترین اولیای
امیرمؤمنان علی علیه السلام فاش نشد، چرا که مردم توان پذیرش و درک
حقایق معنوی را نداشتند و این شیوه در میان معصومین علیهم السلام ادامه
داشت تا آن گاه که آخرین وصی امیرمؤمنان علی علیه السلام حضرت
مهدی علیه السلام قیام نماید که خدای سبحان می فرماید:

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَشْرِئُ﴾^۱

سوگند به شب، آن گاه که سپری شود.

امام صادق علیه السلام در تفسیر این آیه کریمه می فرماید:

هِيَ دَوْلَةُ حَبْتَرٍ، فَهِيَ تَشْرِي إِلَى قِيَامِ الْقَائِمِ علیه السلام؛^۲

منظور از شب، همان دولت حبتراست که تا قیام قائم علیه السلام

ادامه می یابد.

و آن گاه که انسان در پایان دوران غیبت به خود آید و به عهد خود
وفا کند، همین، در تحقق ظهور نور نقش خواهد داشت.

۱. سوره فجر آیه ۴.

۲. بحار الانوار: ۷۸/۲۴.

به سخن دیگر، اگر مردم - گرچه در ضمیر ناخودآگاه خویش - از خط فکری باطل شیطانی خسته شوند و به سوی غدیر و آرمان‌های آن بازگردند و با نخستین امام معصوم دوباره عهد و پیمان ببندند و غدیر در همه جا فراگیر و فرهنگ جهانی گردد، لطف الهی شامل جهان هستی خواهد شد و همین، نقش مهمی در فرارسیدن دوران شکوهمند ظهور خواهد داشت.

وارث ولایت غدیر و گله‌ای از یاران

به راستی اگر انسان امروزی به ویژه مسلمانان - که در دنیای لبریز از ستم و تباهی و فساد زندگی می‌کنند و چنین دنیایی نتیجه دوری از مکتب غدیر و پیمان شکستن با صاحب آن و ولایت است - از این دنیا خسته و آزردده‌اند، چاره‌ای جز بازگشت به غدیر و پیمان مجدد با صاحب ولایت ندارند که نتیجه این اقدام خردمندانه حرکت به سوی ظهور خواهد بود که تحقق بخشنده به آرمان‌های غدیر است. امام عصر علیه السلام در این زمینه می‌فرماید:

وَ لَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا - وَفَقَّهُمُ اللَّهُ لِبَطَاعَتِهِ - عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ
الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا
وَ لَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ...^۱

۱. الاحتجاج: ۴۹۹/۲، بحار الانوار: ۱۷۶/۵۳.

و اگر شیعیان ما - که خداوند به طاعت خویش موفقشان
 بدارد - در وفا به پیمانی که با ما دارند یکپارچه و همدل
 می شدند، هرگز ملاقات ما و سعادت حضور در محضر ما با
 معرفت حقیقی به تأخیر نمی افتاد و به زودی نصیبشان
 می شد ...

در این راستا چه زیبا سروده منتظر دلسوخته:

وگر عهد وفا نشکسته بودیم	اگر قدر تو را دانسته بودیم
غم هجران نصیب ما نمی شد	دل ما خانه ها غم ها نمی شد
هر آن چه گفته بودی کرده بودیم	اگر شرط تو لا کرده بودیم
نمی شد قسمت ما این تباهی ^۱	نمی شد روز ما شام سیاهی

آری، کوتاهی و عدم وفای به عهد و پیمان الهی در روز غدیر
 موجب محرومیت جهان بشری از این فیض بزرگ الهی شد.

انسان و جبران کوتاهی

اینک برای جبران این رفتار، بایستی دست بیعت با وارث غدیر
 داد؛ چرا که ظهور شکوهمند او، آخرین و شیرین ترین مرحله طراحی
 آفرینش است. ظهور او، پایان همه ناکامی ها، نابه سامانی ها و
 تلخی های زندگی انسانی است.

۱. رمز ظهور نور: ۶۰ و ۶۱.

فقط در دوران طلایی ظهور حقیقت غدیر برای جهانیان جلوه‌گر خواهد شد، انسان‌ها درخواهند یافت که در تمام دوران هستی خود چه قدر بدان نیاز داشتند.

آن گاه در آن عصر درمی‌یابند که طعم شیرین زندگی راستین انسانی در کوثر غدیر نهفته بود که لذت غدیر، در زمزم زلال و گوارای ظهور، تجلی کرده است.

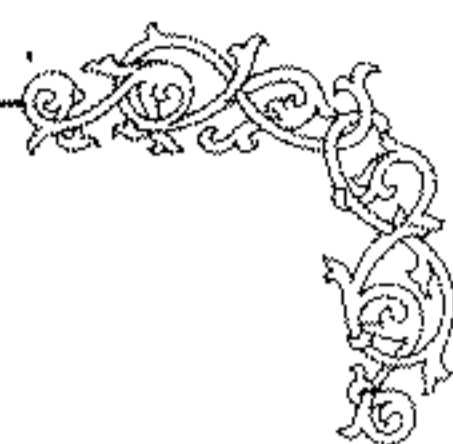
رازهای غدیر

همینک رازهای سینه دروازه دانش نبوی حضرت مرتضی علی علیه السلام از زبان ترجمان الهی حضرت بقیه الله الاعظم علیه السلام رازگشایی می‌شود، آن جا که به کمیل می‌فرماید:

يَا كَمِيلُ! إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدَّبَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَدَّبَنِي،
وَ أَنَا أُدِّبُ الْمُؤْمِنِينَ وَ أُورِثُ الْأَدَبَ الْمُكْرَمِينَ.
يَا كَمِيلُ! مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَ أَنَا أَفْتَحُهُ وَ مَا مِنْ سِرٍّ إِلَّا وَ
الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَخْتِمُهُ؛^۱

ای کمیل! به راستی خداوند متعال رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ را تربیت کرد و همو به تربیت من پرداخت و من نیز مؤمنان را

۱. تحف العقول: ۱۷۱، بحار الانوار: ۴۴۹/۷۴.

تربیت می‌کنم و آداب زندگی را برای مردم گرامی به ارث
می‌گذارم.

ای کمیل! هیچ دانشی نیست مگر آن که من آن را آغاز کنم
و هیچ رازی نیست مگر آن که قائم علیه السلام پرده از آن
برداشته و آن را به پایان برساند.

آری، در آن زمان انسان، خود و جهان هستی را خواهد فهمید، و
در آن دوران شکوهمند ساکنانِ باغ سرسبز و پرطراوت ظهور خواهند
فهمید که **شجره طیبه** آفرینش به بار نشسته است، گرچه باغبانِ مهربان
از همان آغاز در بیابان‌های گرم و سوزان غدیر انسان‌ها را از کویر گرم و
کشنده گمراهی و تباهی شیطان‌ها و طاغوت‌ها آگاه ساخت و به این
باغِ زندگی بخش و روح افزا، فراخواند.

عقلم

خاروه هارنیه از عابیر در عصر طهور

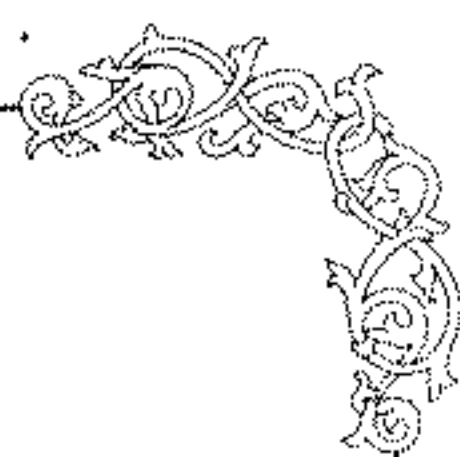
فصل دوم

آرمان الهی غدیر

آرمان الهی غدیر، همان ضمانت رستگاری، سعادت و کمال انسان در طول تاریخ است. در این نگاه، انسان؛ به ویژه مسلمانان برای نیل به خوش بختی و سعادت بایستی در مسیر الهی غدیر حرکت کنند.

اسفا که خط انحرافی سقیفه و ادامه آن تا دوران ظهور میراث‌دار غدیر، انسان را از صراط مستقیم منحرف کرد، هویت راستین او را دگرگون ساخت و او را در رسیدن به آرمان والای غدیر محروم نمود. خرسندیم و بر این باوریم که طبق وعده الهی اهداف والای غدیر در دوران ظهور شکوهمند صاحب میراث ولایت غدیر ظاهر خواهد شد.

اینک در چند محور به جلوه‌هایی از غدیر در عصر ظهور نگاهی گذرا داریم.

غدیر نماد حق

در جهان هستی دو راه پیش روی انسان قرار دارد که در مسیر زندگی خود، با اختیار خویش یکی را برمی‌گزینند:

۱. راه حق،

۲. راه باطل.

حق، در لغت به معنای ثبوت، استحکام، صحت و مطابقت است و هر چه ثابت باشد و هیچ شکی در آن، راه نداشته باشد از آن به حق تعبیر می‌نمایند.

از طرفی، حق، نقیض باطل است و هر چیز زایل شونده و نابود شدنی را باطل گویند.^۱

بنابراین، باطل نابود است و حق ثابت و ماندنی که هرگز از بین نمی‌رود، عوض نمی‌شود و همواره محفوظ است.

قرآن کریم می‌فرماید:

﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾^۲

آیا بعد از حق چیزی جز ضلالت و گمراهی وجود دارد؟

۱. ر.ک: المفردات فی غریب القرآن: ۱۲۵.

۲. سوره یونس آیه ۳۲.

از ویژگی‌های مهم حق این است که حق، خود را معرفی می‌کند و به معرفت نیاز ندارد، دیگران بایستی به وسیله حق شناخته شوند. حق میزان، ملاک و معیار شناخت است.

از این روست که در بحبوحه جنگ جمل - که جنگ میان حق و باطل بود - یکی از سپاهیان، به خدمت امیر حق امیر مؤمنان علی علیه السلام آمد و عرض کرد: ای امیر مؤمنان! من در شک و تردیدم؛ سپاهی از طلحه، زبیر، عایشه و بزرگان اصحاب پیامبر شکل گرفته و رو در روی آنها، شما داماد پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و اصحاب شما هستید؛ من در تردیدم، حق در کدام طرف است؟

جانشین به حق پیامبر رحمت علی مرتضی علیه السلام فرمود:

إِعْرِفِ الْحَقَّ تَعْرِفْ أَهْلَهُ؛^۱

تو نخست حق را بشناس و آن گاه اهل حق را خواهی شناخت.

امیر مؤمنان علی علیه السلام با این بیان رسا و گویا فرمول بسیار دقیق و منطقی در اختیار همه حق جویان جوامع بشری قرار داد که تا دوران ظهور به کار می‌رود و در همه دوران‌ها حق با باطل آمیخته می‌شود و تشخیص حق از باطل بسی سنگین می‌گردد. اما فقط در عصر ظهور،

۱. انساب الأشراف: ۲۳۸، فیض الغدیر: ۲۷۲/۱، تاریخ یعقوبی: ۲/۱۱۰.

حق به تنهایی آشکار خواهد شد و باطل نابود خواهد گشت.
 آری غدیر، نماد کامل حق را پس از پیامبر خدا ﷺ به جهانیان
 عرضه کرد. در حدیث شریف قطعی که شیعه و سنی نقل کرده‌اند،
 پیامبر اکرم ﷺ فرمود:

عَلِيٌّ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَلِيٍّ لَا يَفْتَرِقَانِ؛^۱

علی همواره با حق است و حق همراه علی است و از هم جدا
 نخواهند شد.

این حدیث را بیش از ۲۰ صحابی از پیامبر رحمت حضرت
 محمد ﷺ نقل کرده‌اند.

از ویژگی‌های دیگر حق این است که حق در جایگاه خود قرار دارد
 و انسان طالب حق بایستی در جست و جوی آن باشد و به حضور آن
 برود. قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ
 فَلْيُكْفُرْ﴾؛^۲

۱. این حدیث شریف در منابع معتبر شیعی و سنی آمده است. برای نمونه ر.ک:
 الاحتجاج: ۷۵/۱، الخصال: ۴۹۶، بحار الانوار: ۴۳۲/۱۰، تاریخ بغداد: ۳۲۲/۱۴،
 تاریخ مدینه دمشق: ۴۴۹/۴۲، منابع المودة: ۱۷۳/۱.

۲. سوره کهف آیه ۲۹.

بگو: «این حق است از سوی پروردگارتان. پس هر کس می‌خواهد ایمان بیاورد و حق را بپذیرد و هر کس می‌خواهد کافر گردد».

انسان باید در پی حق باشد و از آن پیروی کند تا در مسیر کمال آفرینشی خود قرار گیرد. از این روست که پیامبر به حق خدا حضرت محمد مصطفی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در سخنی به وصی به حق خویش علی مرتضی عَلَيْهِ السَّلَام فرمود:

يا عَلِيُّ! أَنْتَ بِمَنْزِلَةِ الْكَعْبَةِ تُؤْتِي وَلَا تَأْتِي؛^۱

ای علی! جایگاه تو به سان جایگاه کعبه است که مردم بایستی به سراغ آن بروند و کعبه به سراغ آن‌ها نمی‌رود.

حقیقت کلام رسول حق، در قرآن فرستاده شده از جانب حق این گونه جلوه می‌کند:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾^۲

بگو: «ای مردم! حق از جانب پروردگارتان به سوی شما

۱. الصراط المستقیم: ۱۱۱/۳، المناقب: ۳۸/۳، بحار الانوار: ۴۸/۳۹.

۲. سوره یونس آیه ۱۰۸.

آمد، هر کس در سایه آن هدایت یابد خود هدایت شده و هر کس گمراه گردد، به زیان خود گمراه می‌گردد و من وکیل شما نیستم».

و همین بستر آزادی اندیشه و حق جویی در عصر پیشوایان معصوم علیهم‌السلام و دوران تاریک غیبت - که باطل گرایان و دشمنان سرسخت حق در برابر حق قرار گرفتند و باطل به اوج جولان‌گری خود رسید - گسترده شد تا انسان با اختیار خود:

✓ در پی حق باشد،

✓ با آگاهی کامل راه حق را انتخاب نماید.

جلوه کامل این نماد حق آن گاه خواهد بود که امیرمؤمنان علی علیه‌السلام

می‌فرماید:

إِذَا نَادَى مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنَّ الْحَقَّ فِي آلِ مُحَمَّدٍ عليهم‌السلام.
فَعِنْدَ ذَلِكَ يَظْهَرُ الْمَهْدِيُّ عليه‌السلام عَلَى أَفْوَاهِ النَّاسِ وَيَشْرَبُونَ
ذِكْرَهُ، فَلَا يَكُونُ لَهُمْ ذِكْرٌ غَيْرُهُ؛^۱

آن گاه که منادی آسمانی بانگ برآورد: به راستی حق با آل محمد علیهم‌السلام است؛ نام مقدس مهدی علیه‌السلام بر سر زبان‌ها می‌افتد و مهر و محبت او در دل‌ها جای می‌گیرد و کاری جز یاد او نخواهند داشت.

۱. التشریف بالمنن: ۵۹، منتخب الاثر: ۲۱۵ حدیث ۶۶.

و در این هنگام این آیه کریمه تأویل خواهد شد که:

﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾^۱؛

حق آمد، و باطل نابود شد؛ به یقین باطل نابود شدنی است.

امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَام ذَهَبَتْ دَوْلَةُ الْبَاطِلِ؛^۲

آن گاه که حضرت قائم علیه السلام قیام کند، دولت باطل نابود

خواهد شد.

آری، چرخ گردون هماره به کام ستمگران نخواهد چرخید،

و کابوس خفقان و اختناق برای همیشه زندگی انسان‌ها را تیره

و تار نخواهد ساخت؛

و به زودی، روزگاری فراخواهد رسید که در آن روزگار طومار

ستم درهم خواهد پیچید،

و پرچم حق بر فراز پهنه گیتی به اهتزاز خواهد آمد.

باش تا صبح دولتش بدمد...

۱. سوره اسراء آیه ۸۱

۲. الکافی: ۲۸۸/۸، بحار الانوار: ۳۱۳/۲۴.

غدیر و عدالت علوی

قرآن کریم به هنگام سخن از هدف از بعثت پیامبران الهی، عدالت و دادگری را مطرح می‌کند و می‌فرماید:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾^۱

ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم، و با آنها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق از باطل) فرورستادیم تا مردم به عدالت قیام کنند.

برنامه پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیز که سرآمد و خاتم پیامبران الهی است، همین اجرا و پیاده کردن قسط و عدل در بین مردم بود که با تحقیق گلوازه عدالت و دادگری در بُعد فردی و اجتماعی، انسان، گمشده خود در تمام قرون و اعصار را به دست می‌آورد.

عدالت نبوی با همه ابعادش به وسیله خداوند متعال توسط رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به نفسِ نفیس ایشان حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَامُ واگذار شد و به طور عملی و نظری با همه ابعادش در بین جانشینان آن حضرت؛ پیشوایان معصوم عَلَيْهِمُ السَّلَامُ هر چند محدود، استمرار یافت تا در عصر

۱. سوره حدید آیه ۲۵.

ظهور، با دست توانای حضرت امام مهدی علیه السلام به طور کامل، عدالت و دادگری در پهنای گیتی اجرا و پیاده شود،

زمین و زمان از عدالت و دادگری لبریز گردد،

و انسان آن عصر، با تمام وجود **عدالت حقیقی** را - که همواره در زلال فطرت خود با آن آشنا بود، اما در هیچ دورانی آن را ندیده بود - احساس و ادراک کند.

اما عملکرد حکومت‌های باطل پس از پیامبر رحمت صلی الله علیه و آله و عدم پیروی از سنت و روش آن حضرت، جامعه مسلمانان را در مسیری حرکت می‌داد که دست عدل الهی امیرمؤمنان علی علیه السلام را بسته بود و به جهت عدم کشش جامعه، حضرتش از این روند، گله و شکوه می‌نمودند.

در این زمینه سخنرانی بسیار جان سوزی از امیرمؤمنان علی علیه السلام نقل شده که مطالعه آن، دل هر منتظر عدالت را به درد می‌آورد.^۱

در نقلی آمده: محمد بن مسلم می‌گوید: پیشوای پنجم شیعیان امام باقر علیه السلام فرمود: امیرمؤمنان علی علیه السلام در ضمن خطبه‌ای فرمود:

أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّمَا بَدَأُ وَقُوعِ الْفِتَنِ أَهْوَاءُ تُتَّبَعُ وَأَحْكَامُ تُبْتَدَعُ
يُخَالَفُ فِيهَا كِتَابُ اللَّهِ، يَتَوَلَّى فِيهَا رِجَالٌ رِجَالاً.

۱. برای آگاهی بیشتر ر.ک: الکافی: ۵۸/۸ حدیث ۲۱.

فَلَوْ أَنَّ الْبَاطِلَ خَلَصَ لَمْ يَخَفْ عَلَيَّ ذِي حِجْبِي.
وَلَوْ أَنَّ الْحَقَّ خَلَصَ لَمْ يَكُنْ اخْتِلَافٌ.

وَلَكِنْ يُؤْخَذُ مِنْ هَذَا ضِعْفٌ وَمِنْ هَذَا ضِعْفٌ فَيُمَزَّجَانِ
فَيَجِيئَانِ مَعًا.

فَهُنَالِكَ اسْتَحْوَذَ الشَّيْطَانُ عَلَيَّ أَوْلِيَائِهِ وَنَجَى الَّذِينَ سَبَقَتْ
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ الْحُسْنَى؛^۱

ای مردم! آغاز آشوب‌ها پیروی از هوس‌ها و قراردادهای
نوظهوری است که مخالف کتاب خداوند است که در این
راستا مردانی در پی مردانی دیگر چنین حکومتی را به
دست می‌گیرند.

بنابراین، اگر باطل به طور خالص خود را نشان می‌داد بر
خردمندان پنهان نبود.

و اگر حق به طور خالص جلوه می‌کرد، هیچ اختلافی در
میان نبود.

ولی بخشی از حق و بخشی از باطل به هم می‌آمیزند و با هم
به مردم ارائه می‌کنند.

در این هنگام است که شیطان بر دوستان خود چیره

می‌گردد و کسانی که از پیش، از سوی خدا وعده نیک به آن‌ها داده شده (یعنی مؤمنان) در آن دوران نجات خواهند یافت.

ما تأمل و اندیشه در این کلام بسیار زیبا، مهم و حیاتی را به عهده منتظران حقیقت جو واگذار می‌نماییم و درد دل مولای مهربان و روشن‌گری آن بزرگوار را با این تعبیر پی می‌گیریم:

اما با این وصف، پیامبر خدا ﷺ در سخنی زیبا عدل علوی را چنین توصیف می‌کند و خطاب به جانشین خود می‌فرماید:

أَنْتَ أَوْلُهُمْ إِيْمَانًا وَ أَوْفَاهُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ أَقْوَمُهُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ
وَ أَقْسَمُهُمْ بِالسَّوِيَّةِ وَ أَعْدَلُهُمْ فِي الرَّعِيَّةِ؛^۱

تو نخستین کسی بودی از آنان که ایمان آوردی و به عهد الهی از همه آنان باوفاتر و در انجام دستورات الهی از همه پایدارتری و در تقسیم بیت المال از همه بیشتر مساوات را در نظر می‌گیری و نسبت به رعیت عادل‌تر هستی.

عدالت و دادگری امیرمؤمنان علی عليه السلام در دوران چند ساله حکومت ظاهری خود ضرب المثلی برای نسل‌های بعدی شد، اما خط سقیفه و باطل‌گرایان تا روز ظهور، راه عدل و داد را مسدود کردند

و در سایه ظلم و جور و بیداد، چیزی جز تباهی انسان و انحراف او از صراط مستقیم و دگرگونی هویت راستین او، به جهان ارائه ندادند. غافل از آن که خط راستین غدیر که در پی عدل الهی است، رستگاری، نیک بختی و کمال را برای انسان‌ها رقم می‌زند و پایان آن نیز مرحله‌ای زیبا، شیرین و دیدنی خواهد بود.

از این رو خلف صالح امیرمؤمنان علی علیه السلام آن ذخیره الهی و معرفی شده در روز غدیر با پرچم عدل و داد علوی ظهور خواهد کرد و عدالت فراگیر و همه جانبه را در جهان هستی برقرار خواهد نمود.^۱ از این روست که بنابر روایات و دعاهای فراوانی که در این زمینه رسیده، مهدویت و عدالت، قرین یک دیگرند.

به سخن دیگر، مهدی علیه السلام یعنی عدالت و عدالت همه جانبه و فراگیر یعنی مهدی علیه السلام.

آن جا که در زیارت حضرتش می‌خوانیم:

السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ؛^۲

سلام بر آن قیام‌کننده‌ای که انتظار او کشیده می‌شود، همان دادگری که شهرت یافته است.

۱. ر.ک: رهایی بخش جهان: ۱۹.

۲. صحیفه مهدیه: ۴۸۴.

امام مهدی علیه السلام همان حاکم معصوم و دادگر در پهنه گیتی و آخرین پناه انسان در جهانی لبریز از ظلم و ستم است که مردم خسته از این دوران، به او پناه می‌آورند.

پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله در توصیف عدالت در زمان فرزندش حضرت امام مهدی علیه السلام می‌فرماید:

تَأْوِي إِلَيْهِ أُمَّتُهُ كَمَا يَأْوِي النَّحْلُ إِلَى يَغْسُوبِهَا، يَمْلَأُ الْأَرْضَ
عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا حَتَّى يَكُونَ النَّاسُ عَلَى مِثْلِ أَمْرِهِمِ
الْأَوَّلِ، لَا يَوْقُظُ نَائِمًا وَلَا يُهْرِقُ دَمًا؛^۱

مردم به مهدی علیه السلام مهر می‌ورزند و به او پناه می‌برند؛ آن سان که زنبوران عسل به ملکه خود پناه می‌برند.

او عدالت را در سراسر گیتی می‌گستراند؛ چنان که از ستم پر شده بود؛ به گونه‌ای که صفا و صمیمیت دوران آغاز اسلام به آن‌ها باز می‌گردد. هیچ خفته‌ای را بی‌جهت بیدار نمی‌کنند و هیچ خونی به ناحق ریخته نمی‌شود.

به راستی روزگار رهایی و درخشان ظهور حضرت امام مهدی علیه السلام دیدنی است.

امیر مؤمنان علی علیه السلام در توصیف آن روزگار با شکوه و تقابل آن با

۱. منتخب الاثر: ۴۷۸، التشریف بالمنن: ۷۰.

روزگار ناهم‌گون مدعیان عدالت و باطل‌گرایان به ناحق، درباره دادگری فرزندش می‌فرماید:

يَعْطِفُ الْهَوَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ إِذَا عَطَفُوا الْهُدَىٰ عَلَى الْهَوَىٰ، وَ
يَعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ...
فَيُرِيكُمْ كَيْفَ عَدْلُ السَّيْرَةِ وَ يُحْيِي مَيِّتَ الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ؛^۱
آن گاه که دیگران هوای نفس را بر هدایت مقدم بدارند او
امیال نفسانی را به هدایت برمی‌گرداند و هنگامی که دیگران
قرآن را با رأی خود تفسیر کنند او آرا و افکار را به قرآن
باز می‌گرداند و به شما مردم نشان می‌دهد که چه نیکو
می‌توان به عدالت رفتار نمود. او آموزه‌های فراموش شده
قرآن و سنت را زنده می‌کند.

و در سخن دیگر امام باقر علیه السلام در توصیف دادگری مهدی اهل
بیت علیهم السلام می‌فرماید:

إِذَا قَامَ قَائِمُ أَهْلِ الْبَيْتِ قَسَمَ بِالسَّوِيَّةِ، وَ عَدَلَ فِي الرَّعِيَّةِ،
فَمَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ مَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ...؛^۲
هنگامی که قائم اهل بیت علیهم السلام قیام کند؛ اموال را به طور

۱. نهج البلاغه: خطبه ۱۳۸، بحار الانوار: ۵۴۹/۳۱ و ۱۳۰/۵۱.

۲. الغیبه، نعمانی: ۲۴۳، بحار الانوار: ۳۵۱/۵۲.

مساوی تقسیم می‌کند و عدالت را میان رعیت و مردم اجرا می‌نماید. هر کس از او اطاعت کند در واقع از خدا اطاعت کرده و هر کس از او نافرمانی کند در واقع از خدا نافرمانی کرده است.

روشن است که سخن در باره عدالت حضرت امام مهدی علیه السلام و جلوه آن در عصر شکوهمند آن امام مهربانی‌ها، فراوان است که در جای خود به تفصیل بایستی در عرصه نظری از نظر ماهیت، مبانی، ابعاد، شاخص‌ها، آثار و... و در عرصه عملی از نظر شیوه‌های اجرا، نمونه‌ها و مصادیق آن، پژوهش و بررسی شود.

جلوه‌هایی از سیره علوی

تردیدی نیست که دوران ظهور حضرت امام مهدی علیه السلام در واقع استمرار حرکت پیامبران و امامان و اهداف و آرمان‌های آنان، همان اهداف و آرمان‌های پیامبران الهی و پیشوایان معصوم علیهم السلام است.

به تعبیر دیگر، حضرت امام مهدی علیه السلام ادامه دهنده راه حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله، علی مرتضی، فاطمه زهرا و دیگر ائمه اطهار علیهم السلام و در یک سخن، راه و روش آن بزرگوار استمرار نبوت و امامت است.

از این روست که در روایات فراوانی از سیره و روش هدایت‌گری حضرت امام مهدی علیه السلام سخن به میان آمده و سیره آن حضرت همان سیره رسول خدا و علی مرتضی علیهما السلام بیان شده است. در روایتی بسیار زیبا امام صادق علیه السلام در ضمن حدیثی می‌فرماید:

أَنْ يَسِيرَ فِيهِمْ بِسِيرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَ يَعْمَلَ فِيهِمْ بِعَمَلِهِ...^۱

مهدی علیه السلام در میان آنان به سیره پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رفتار می‌کند و راه و روش او را انجام می‌دهد...

در سخن دیگری حماد بن عثمان می‌گوید: پیشوای ششم حضرت امام صادق علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود:

أَنَّ قَائِمَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِذَا قَامَ لَيْسَ ثِيَابَ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَارَ بِسِيرَةِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛

هنگامی که قائم ما اهل بیت علیهم السلام قیام کند، هم‌چون علی علیه السلام لباس خواهد پوشید و به سیره و روش علی علیه السلام رفتار خواهد کرد.

بنابر روایت دیگر، حتی شیوه زندگی حضرت علی علیه السلام در عصر ظهور، در زندگی حضرت امام مهدی علیه السلام جلوه می‌کند.

۱. الارشاد، شیخ مفید: ۳۹۱، بحار الانوار: ۳۳۷/۵۲.

در حدیثی آمده است:

يَسِيرُ بِسِيرَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَا يَعْيشُ إِلَّا عَيْشَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ؛^۱

او از سیره جدش رسول خدا ﷺ پیروی می‌کند، ولی شیوه
زندگی او، هم‌چون شیوه زندگی امیرمؤمنان علی بن ابی‌طالب است.

پر واضح است که در این زمینه روایات فراوانی نقل شده که به
همین مقدار بسنده می‌نماییم.^۲

رفاه همگانی و نزول برکات آسمانی

به راستی اگر همه مردم دنیا با اختیار خود، غدیر را می‌پذیرفتند و
از امیرمؤمنان علی بن ابی‌طالب و یازده فرزند آن بزرگوار پیروی می‌کردند،
جهان هستی امروزه جلوه‌ دیگری داشت؛ مردم در یک مسیر مستقیم الهی
به سوی کمال و سعادت دنیا و آخرت حرکت می‌کردند و خیر و نیکی
زندگی آنان را فرامی‌گرفت؛ چرا که در زیارت جامعه کبیره می‌خوانیم:

إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَصْلُهُ وَقَرَعَهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَأْوَاهُ
وَمُنْتَهَاهُ؛^۳

۱. روزگار رهایی: ۵۰۲/۱.

۲. ر.ک: بحار الانوار: ۳۰۹/۵۲ باب ۲۷.

۳. عیون اخبار الرضا علیهما السلام: ۳۰۸/۱، فرازی از زیارت جامعه کبیره.

آن گاه که سخن از خیر و نیکی شود شما آغاز آن، اصل و فرع و معدن و جایگاه و پایان آن هستید.

در آن دوران دگر از فقر و گناه، ستم و جور و ذلت و سرکشی خبری نبود. مردم با امام هر زمان در ارتباط بودند و برکات از آسمان بر آنان فرو می‌ریخت و زمین برکات خود را به وسیله امام زمان به مردم آشکار می‌ساخت. حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در این زمینه در سخن گهرباری می‌فرمایند:

وَ تَاللَّهِ لَوْ مَالُوا عَنِ الْمَحَجَّةِ اللَّائِحَةِ وَ زَالُوا عَنْ قَبُولِ
الْحُجَّةِ الْوَاضِحَةِ لَرَدَّهُمْ إِلَيْهَا وَ حَمَلَهُمْ عَلَيْهَا وَ لَسَارَ بِهِمْ
سَيْرًا سُجْحًا...

وَ لَبَانَ لَهُمُ الزَّاهِدُ مِنَ الرَّاغِبِ، وَ الصَّادِقُ مِنَ الْكَاذِبِ ﴿۱﴾ وَ
لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ
السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿۲﴾...

به خدا سوگند! اگر تمام امت از راه سعادت منحرف شده و از پذیرش راه روشن خودداری می‌کردند، حضرت

۱. سوره اعراف آیه ۹۶.

۲. الاحتجاج: ج ۱ حدیث ۵۰، بحار الانوار: ۱۵۹/۴۳.

(امیرمؤمنان علی علیه السلام) همه آنان را به راه می‌آورد و به آرامی، صحیح و سالم به سعادت و خوش‌بختی می‌کشاند؛ به گونه‌ای که نه خود خسته شود و نه آنان ملول گردند، در نهایت آنان را به سرچشمه آبی گوارا و مطلوب و عاری از هر خس و خاشاک می‌رساند و سیراب باز می‌گرداند و در پنهان و آشکارا آن‌ها را نصیحت می‌نمود...

در آن هنگام زاهد، از دنیا طلب و راستگو، از دروغگو تمیز داده و شناخته می‌شد.

(خداوند می‌فرماید:) «اگر مردم شهرها و آبادی‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند؛ البته درهای آسمان را به رحمت و برکات به روی آنان می‌گشودیم و به زمین اجازه می‌دادیم که خیر و برکات خود را برون اندازد، ولی مردم آیات الهی را تکذیب کردند و به اعمال زشت پرداختند، ما نیز آنان را به کیفر زشتشان مجازات کردیم»...

اسفا که مردم - جز اندکی - غدیر را نپذیرفتند و از فرمان پیامبر

او صلی الله علیه و آله درباره امیرمؤمنان علی علیه السلام و هدایت‌گران پس از آن بزرگوار

اطاعت نکردند؛

- ✓ دروازه شهر علم نبوی را بستند،
 - ✓ جهان هستی را با ایجاد ابرهای سیاه در برابر آفتاب امامت به تاریکی نشاندهند،
 - ✓ هدایت‌گران پس از پیامبر رحمت را خانه نشین نمودند،
 - ✓ جوامع بشری را به صورت آشکار از بهره‌گیری از این انوار محروم ساختند،
 - ✓ و دوران آخر الزمان را تشکیل دادند که در آن دوران مردم به علت قطع ارتباط با امام زمانشان به انواع و اقسام گناه‌ها و آلودگی‌ها مبتلا هستند و در زندگی خویش، گناهان را با فقر و بیماری و سختی ... تاوان می‌دهند.
- اما در عصر ظهور این ائمه امیرمؤمنان علی علیه السلام و این آرمان غدیری به منصه ظهور و بروز می‌رسد و به دست با کفایت فرزند برومندش امام مهدی علیه السلام رفاه همگانی سراسر جهان را فرامی‌گیرد،
- جهان آباد می‌گردد،
- مردم از همه مواهب الهی برخوردار می‌شوند،
- و در سایه آن به کمالات عالی می‌رسند.

امام باقر علیه السلام در سخن زیبایی از امام حسین علیه السلام در وصف آن عصر

چنین نقل می‌کند:

وَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَعْمَى وَلَا مُقْعَدٌ وَلَا مُبْتَلَى إِلَّا
كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ بَلَاءَهُ بِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَ لِيُنزِلَنَّ الْبَرَكَاتُ مِنْ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ حَتَّى أَنْ الشَّجَرَةَ لَتَقْصِفُ بِمَا يُرِيدُ اللَّهُ
فِيهَا مِنَ الثَّمَرَةِ ...

وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَ اتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِنْ كَذَّبُوا
فَأَخَذْنَا مِنْهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^{۱؛ ۲}

در آن دوران در روی زمین شخص نابینا، زمین‌گیر و مبتلایی نخواهد بود مگر این که خداوند به وسیله ما اهل بیت بلا را از او برطرف می‌کند و چنان برکت از آسمان به زمین نازل می‌شود که شاخه درخت از زیادی میوه می‌شکند ...

و این است معنای گفتار خداوند متعال که می‌فرماید: «اگر مردم شهرها و آبادی‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند؛ البته درهای آسمان را به رحمت و برکات به روی آنان می‌گشودیم و به زمین اجازه می‌دادیم که خیر

۱. سوره اعراف آیه ۹۶.

۲. الخرائج والجرائح: ۸۵۰/۲، بحار الانوار: ۶۳/۵۳.

و برکات خود را برون اندازد، ولی مردم آیات الهی را تکذیب کردند و به اعمال زشت پرداختند، ما نیز آنان را به کیفر زشتشان مجازات کردیم».

در سخن دیگری پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می فرماید:

يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الْأَرْضِ، لَا يَدَعُ السَّمَاءُ مِنْ قَطْرِهَا شَيْئاً إِلَّا صَبَّهُ مِدْرَاراً، وَلَا يَدَعُ الْأَرْضُ مِنْ نَبَاتِهَا شَيْئاً إِلَّا أَخْرَجْتَهُ حَتَّى يَتَمَنَّى الْأَحْيَاءُ الْأَمْوَاتَ لِيَرَوْا الْعَدْلَ...^۱

ساکنان زمین و آسمان از او خشنود می شوند، آسمان بارانش را فرومی فرستد، زمین گیاهان خود را می رویاند، به گونه ای که زنده ها آرزو می کنند: ای کاش! مردگان آن ها زنده بودند و آن عدالت را مشاهده می کردند ...

فراخوان به ولایت علوی

از مسائل مهم و حیاتی که به طور کامل در عصر با شکوه ظهور حضرت بقیه الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف تجلی می کند، مسأله امامت و ولایت علی عَلَيْهِ السَّلَام و بیزاری از دشمنان آن بزرگوار است.

مسأله امامت و ولایت جزء برنامه تبلیغی پیامبران الهی و از

۱. التشریف بالمنن: ۱۴۶ حدیث ۱۷۵، بحار الانوار: ۱۰۴/۵۱.

مهم‌ترین مأموریت‌های پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بود.

پیش‌تر اشاره کردیم که این مسأله سرنوشت ساز از عالم نور تا روز انذار و از روز انذار تا روز غدیر در جای جای رسالت الهی پیامبر گرامی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قرار داشت و آن بزرگوار در هر فرصت و موقعیت و در میان هر گروه و جماعت و در هر جنگ و نبردی از این حقیقت پرده برمی‌داشت و با عبارات و کلمات مختلف آن را به دیگران می‌رساند.

ارزش و جایگاه این مسأله مهم آن گاه روشن می‌شود که ملاحظه می‌کنیم خدای سبحان با سنجش الهی خویش تمام رسالت پیامبر خود را در کفهای از ترازو قرار می‌دهد و مسأله امامت و ولایت علی عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ را در کفه دیگر و در صورتی که پیامبر در روز غدیر این مسأله مهم را به صورت رسمی و علنی در اجتماع باشکوه مسلمانان اعلام نکند همه تلاش‌های آن حضرت در دوران رسالت خویش، پذیرفته درگاه الهی نخواهد بود. آن جا که می‌فرماید:

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ... ﴾^۱

ای پیامبر! آن چه از جانب پروردگارت برای تو فرود فرستاده شده، به مردم ابلاغ کن که اگر انجام ندهی رسالت او را ابلاغ نکرده‌ای ...

البته پیشوایان معصوم علیهم السلام نیز در طول دوران امامت خویش اهتمام ویژه‌ای به این امر مهم و حیاتی داشتند؛ به گونه‌ای در دوران غیبت نیز جرعه نوشان خم غدیر نیز رسالت مهمی را در این باره به دوش داشته و نسل به نسل این فرهنگ اصیل الهی را زنده و پابرجا نگاه داشته و بدین وسیله با امام زمان خویش ارتباط معنوی برقرار می‌کنند.

اما اوج این مسأله آن گاه خواهد بود که در عصر ظهور، امام مهدی علیه السلام مردم را به طور عموم و فراگیر به این مسأله مهم فراخواهد خواند.

امام باقر علیه السلام در سخنی طولانی که به بخشی از برنامه‌های حیاتی امام مهدی علیه السلام در عصر ظهور می‌پردازد با تعبیر بسیار لطیفی می‌فرماید:

وَاللَّهِ، لَكَانِي أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَقَدْ أَسْنَدَ ظَهْرَهُ إِلَى الْحَجَرِ ثُمَّ يَنْشُدُ
اللَّهَ حَقَّهُ ... فَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ نَبِيِّهِ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ السَّلَامُ وَ الْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام وَ الْبِرَاءَةِ مِنْ
عَدُوِّهِ ...^۱

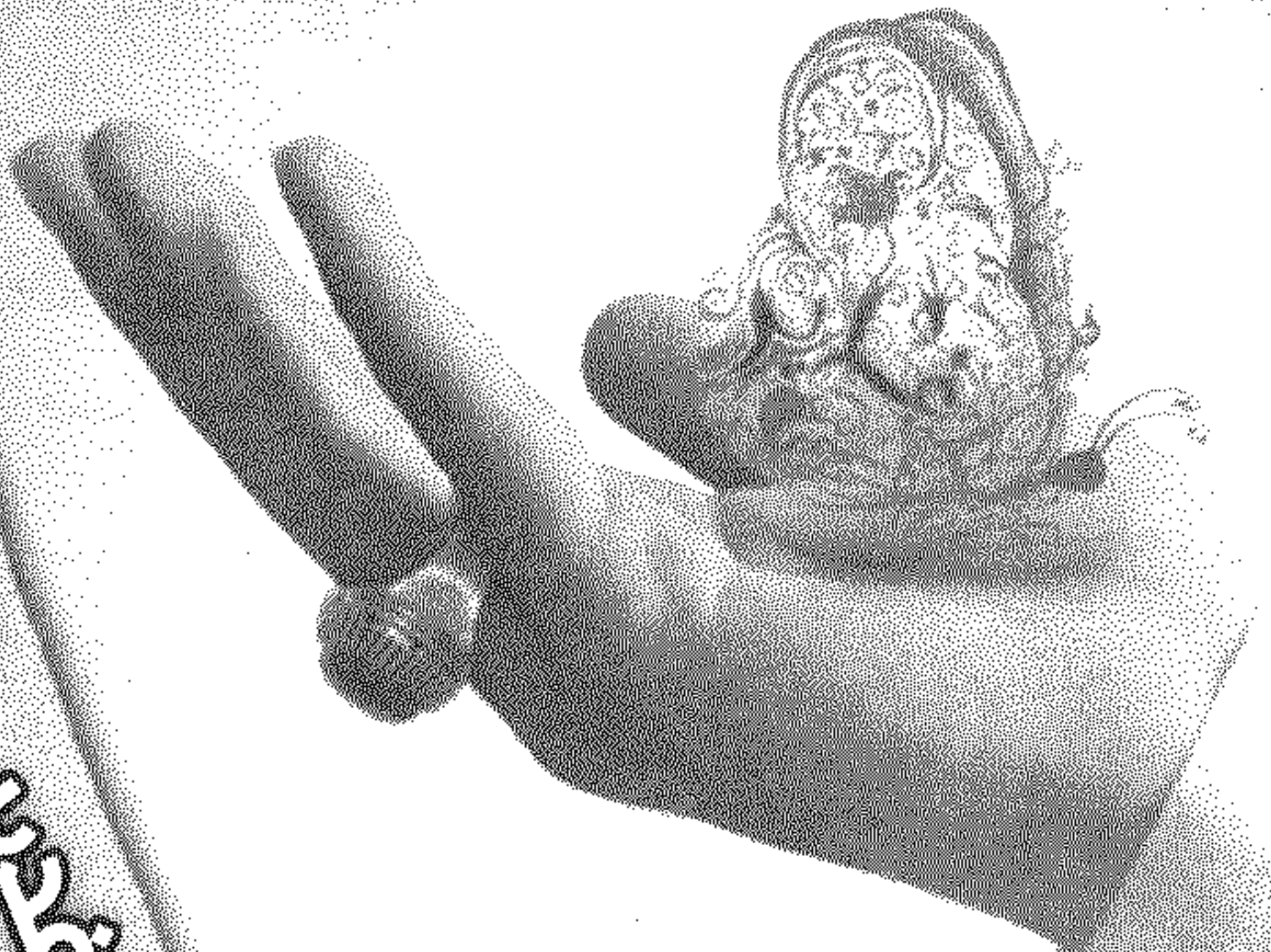
۱. تفسیر العیاشی: ۵۷/۲، بحار الانوار: ۳۴۲/۵۲.

گویی می‌بینم او را که به حجر الاسود تکیه داده و مردم را به
حق خود سوگند می‌دهد... او مردم را به سوی کتاب خدا،
سنت پیامبر او،

ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام،

و بیزاری از دشمنان او، فرامی‌خواند.

به راستی اگر مردم در همان فراخوانی غدیر، ولایت و امامت را با
جان و دل و از روی اختیار می‌پذیرفتند، دیگر دوران غیبت شکل
نمی‌گرفت و این همه لکه‌های ننگ در صفحه تاریخ در اثر جنایات
سقیفه نشینان باقی نمی‌ماند...

طہذیر، طہذور و متطیران

فصل سوم

ره پویان غدیر و منتظران ظهور

بخش پایانی ما سخنی با ره پویان غدیر و منتظران ظهور آخرین نور غدیر است.

غدیر، از همان زمان هم چون چشمه‌ای در بیابان می جوشد، ما بایستی برای رسانیدن پیام حیات بخش این چشمه جوشان، چون رودهای خروشان بخروشیم و در ابلاغ آن به مردمان با تمام توان از دل و جان بکوشیم و پیام آسمانی، پیامبر رحمت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را ابلاغ کنیم که با تأکید بسیار و نهایت اصرار فرمود:

... فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَ الْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ...^۱

... هان ای مردمان! این پیام و اعلام مرا (درباره ولایت علی عَلَيْهِ السَّلَام) باید هر که حاضر است به آن که غایب است و هر پدری به فرزندش تا دامنه قیامت برساند ...

۱. الاحتجاج: ۱/۱۳۳، بحار الانوار: ۳۷/۳۰۱.

آن گاه با شناخت به نخستین حجّت الهی یعنی امیرمؤمنان علی علیه السلام تا آخرین حجّت الهی یعنی صاحب الزمان علیه السلام کمر همت به یاری آنان ببندیم؛ چرا که غدیر، همان آغاز ظهور است و ظهور، همان پایان غدیر!

غدیر در دوران غیبت

با عنایات خدای متعال و کوشش‌های فراوان پیامبر مهربان و پیشوایان معصوم علیهم السلام همواره جهان هستی شاهد جلوه‌هایی از غدیر در دوران غیبت وارث ولایت غدیر است؛

منتظرانی که به یاد آن روزباشکوه و تاریخی بامحافل جشن و سرور فرهنگ عید غدیر را در میان مردم کوچک و بزرگ باز آفرینی و ترویج می‌نمایند و در تلاشند که این فرهنگ رهایی بخش جهان را با الطاف بی‌پایان وارث ولایت غدیر امام عصر علیه السلام جهانی کنند.

در این راستا به رسم ادب و احترام به دیدار سادات از فرزندان امیر مؤمنان علی علیه السلام می‌شتابند. به راستی چه کسی شایسته‌تر از تنها وارث ولایت غدیر است که بایستی به حضور او شتافت؟

از این روست که منتظر حضرت امام مهدی علیه السلام در روز عید غدیر در جست و جوی مولای مهربان خود این گونه فریاد می‌زند:

لَيْتَ شِعْرِي أَئِنِّ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى؟
 بَلْ أَيْ أَرْضٍ تُقَلِّكَ أَوْ ثَرَى؟
 أَبِرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذِي طُوَى؟^۱

ای کاش می دانستم که جایگاه تو کجاست؟
 بلکه در کدامین سرزمین جای گرفته‌ای؟ و کدامین خاک
 جای پای توست؟
 آیا در کوه رضوا هستی؟ یا در جای دیگر؟ یا در کوه
 ذی طوا؟

دوران غیبت و غربت وارث غدیر

امام مهدی علیه السلام همان شخصیت والامقامی که در دوران غیبت و
 غربت به سر می‌برد و غم و اندوه هدایت انسان در دل او جای گرفته
 که قلم و بیان از تصویر این غربت و غم ناتوان است. امیر عالم هستی
 امیرمؤمنان علی علیه السلام می‌فرماید:

صَاحِبُ هَذَا الْأَمْرِ الشَّرِيدُ الطَّرِيدُ الْفَرِيدُ الْوَحِيدُ؛^۲

صاحب این امر (ولایت) همان رانده شده، آواره، تک و
 تنهاست.

۱. دعای ندبه؛ برنامه اعتقادی - عملی منتظران: ۵۰.

۲. کمال الدین: ۳۰۳/۳، بحارالانوار: ۱۳۰/۵۱.

اکنون غدیر است و هزار و یک صد و هفتاد و اندی سال غربت وارث
ولایت غدیر، حضرت امام مهدی علیه السلام؛ چگونه باید در این روز مبارک،
غبار غمی از وجود شریفش پاک کنیم و حزن و اندوه او را به شادی و
سرور دگرگون سازیم؟

عبدالله بن دینار می گوید: در حضور امام باقر علیه السلام بودم که فرمود:
یا عبدالله! ما من عیدٍ للمُسلمینَ - أضحی و لا فطرٍ - إلا وهو
یُجددُ لآلِ مُحَمَّدٍ علیه السلام فیهِ حُزناً؛

ای عبدالله! در همه اعیاد مسلمانان - چه عید قربان و چه
عید فطر - حزن و اندوه آل محمد علیه السلام تازه می شود.

عرض کردم: چرا این گونه است؟

حضرتش با دلی غم بار فرمود:

لِأَنَّهُمْ يَرَوْنَ حَقَّهُمْ فِي يَدِ غَيْرِهِمْ؛^۱

زیرا آنان حق خودشان را در دست دیگران می بینند.

سید بن طاووس رحمته الله؛ این دانشمند دلسوخته و منتظر حضرت امام
مهدی علیه السلام در سخنی برخاسته از دل، قافله‌ای را به دوران ظهور
باشکوه امام مهدی علیه السلام به حرکت در می آورد و روز عیدی را در آن
دوران دیدنی، این گونه به تصویر می کشد و می گوید:

۱. الکافی: ۱۷۰/۴، من لا یحضره الفقیه: ۵۱۱/۱.

اگر با دیده دل به دوران ظهور امام عصر علیه السلام نگاه می‌کردی
و می‌دیدى که

✓ چگونه پرچم اسلام در سراسر گیتی با عدل و داد به
اهتزاز درآمده؟!

✓ مردم جهان به فضل و دانش آراسته شده‌اند،

✓ ثروت و دارایی مردم در راه خدا و به بندگان او بخشیده
می‌شود،

✓ مردم با شادمانی به آرزوهای پذیرفته شده خود
رسیده‌اند،

✓ امنیت و آرامش نقاط دور و نزدیک جهان را فرا گرفته،

✓ انسان‌های ناتوان، بی‌یاور و تنها از هر جهت یاری
شده‌اند،

✓ آفتاب نیک بختی و سعادت، دنیا را روشن ساخته،

✓ دست اقبال و بخت نیک و سعادت در هر فراز و فرود
زمین گسترش یافته،

✓ حکم روشن خدا و سلطنت نیرومند او، چنان در همه

گیتی آشکار شده که خردها و عقل‌ها شکوفا و دل‌ها شادمان

می‌گردد و همه کران‌ها را نور فرا می‌گیرد؛

به خدا سوگند، ای برادر! با تصویر چنین مدینه فاضله‌ای در برابر دیدگانت، عیدی که در دوران غیبت به فرارسیدن آن شادمان هستی، به غم و اندوه دگرگون خواهد شد و خواهی فهمید که چه قدر از کرم و لطف خدا را از دست داده‌ای و در این حال، غم و اندوه، وجود تو را فرا خواهد گرفت و اشک در دیدگانت حلقه خواهد زد و در غربت امام عزیز و مهربان خود، با وفای به آن عزیز، اشک خواهی ریخت...^۱

غدیر و وظیفه منتظران

از این روست وظیفه منتظران در همه اعیاد به ویژه در عید بزرگ غدیر خم دو چندان می‌گردد و با ارتباط روحی با مولای مهربان خویش به ژرفای معرفت آن، راه می‌یابند و به نخستین وظیفه خود که همان دعا برای ظهور امام عصر عجل الله و پایان بخشیدن به دوران غیبت است، عمل می‌کنند.

اینک به اختصار به برخی از وظیفه‌ها و سنت‌هایی که در مکتب اهل بیت علیهم السلام برای بزرگداشت این روز بزرگ و ارتباط معنوی با وارث آن، برای منتظران ظهور نور بیان شده، می‌پردازیم:

۱. اقبال الاعمال: ۴۷۴/۱، ر.ک: صحیفه مهدیه: ۲۷۳ و ۲۷۴.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام

این عنوان با فراخوانی منتظران در آغاز روز غدیر، نشان از ارزش والای آن دارد.

عید غدیر خم از عیدهای چهارگانه‌ای است که امام صادق علیه السلام خواندن دعای پرشور ندبه را به پیروان مکتب انتظار، سفارش فرموده است؛ همان دعایی که دوره فشرده‌ای از معارف و آموزه‌های مکتب اهل بیت علیهم السلام و برنامه عملی اعتقادی منتظران ظهور امام مهدی علیه السلام، در آن منعکس شده است.^۱

روزه

پاداش روزه در این روز بزرگ، که روزه دارِ منتظر و با معرفت برای تقرب به خدا در این روز با شکوه روزه گرفته، بنابر روایت امام صادق علیه السلام برابر با پاداش صد حج و صد عمره با ارزش و پذیرفته شده است.^۲

۱. ر.ک: زاد المعاد: ۲۹۱ و دعای ندبه؛ برنامه اعتقادی - عملی منتظران: ۹.

۲. ر.ک: وسائل الشیعه: ۳۳۷/۷ حدیث ۴.

افطاری دادن به روزه داران

صاحب غدير امير مؤمنان علي عليه السلام مي فرمايد:

كسي كه به گروهی از مؤمنان در اين روز افطاری دهد، من
ضامنم بر خدا كه او را از كفر و فقر امان دهد.^۱

برگزاری محافل و مجالس جشن و سرور

خدا را سپاس كه هر سال محافل و مجالس جشن و سرور در روز
بزرگ غدير باشكوه تر برگزار مي گردد، اما هنوز تا رسيدن به فرهنگ
جهانی، منتظر وارث ولايت غدير مي كوشد و در اين راستا محافل و
مجالس را با نام و ياد امير مؤمنان علي عليه السلام و فرزند عزيزش امام
مهدی عليه السلام لبريز مي كند و همگان را به تلاش برای فرارسيدن ظهور
امام مهدی عليه السلام وا مي دارد. امير مؤمنان علي عليه السلام مي فرمايد:

وَاجْتَمِعُوا يَجْمَعُ اللَّهُ شَمْلَكُمْ؛^۲

در آن روز با هم اجتماع كنيد كه خداوند پراكندي شما را
سامان بخشد.

۱. بحارالانوار: ۱۱۲/۹۷ حديث ۸

۲. همان.

دیدار با مؤمنان

مؤمنانِ منتظرِ هماره در دورانِ غیبت، با انتظارِ مولایِ مهربانشان به دیدارِ هم می‌روند و با یادِ امامِ مهربانی‌ها این گونه زمزمه می‌کنند:

تا نامِ شریفِ تو به میان می‌آید بر پیکرِ ما دوباره جان می‌آید
هر عاشقِ تو ز دیگری می‌پرسد کی مهدی صاحب الزمان می‌آید؟
امام رضا علیه السلام در سخنی زیبا می‌فرماید:

هر کس در روزِ غدیر به دیدارِ مؤمنی برود، خداوند هفتاد نور در قبر او داخل کند و قبرش را بگستراند...^۱

تبریک گفتن به یکدیگر

امام رضا علیه السلام که مؤمنان را به دعا برای امام زمان علیه السلام تشویق می‌نمود، می‌فرماید:

آن گاه که در این روز مؤمنان با یکدیگر دیدار می‌نمایند بگویند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْأَيْمَةِ الْمَعْصُومِينَ عليهم السلام.

۱. اقبال الأعمال: ۴۶۵.

۲. همان: ۴۶۷.

تمام سپاس‌ها از آن خدایی که ما را از پیوستگان به ولایت
امیر مؤمنان و ائمه معصومان علیهم‌السلام قرار داد.

ابراز شادمانی

دوران غیبت، دوران اندوه و غم مولای مهربان است، اما به لحاظ
روز بزرگ غدیر و پیوند آن با دوران شادمانی ظهور نور، منتظران در آن
روز ابراز شادمانی می‌نمایند. امیر مؤمنان علی علیه‌السلام می‌فرماید:

وَأُظْهِرُوا الْبُشْرَ فِيمَا بَيْنَكُمْ وَالسُّرُورَ فِي مُلَاقَاتِكُمْ؛^۱

و در آن روز لبخند شادمانی را در میان خود و دیدارهایتان
آشکار کنید.

دیدار با خویشان

امام رضا علیه‌السلام در سخنی بسیار نورانی صله رحم و پیوند
خویشاوندی را از برنامه‌های این روز می‌شمارد و آن را موجب تقرب
و نزدیکی به خدای مهربان می‌داند.^۲

۱. بحارالانوار: ۱۱۲/۹۷ حدیث ۸

۲. وسائل الشیعه: ۳۲۶/۷ حدیث ۱۰.

آراستن و استعمال عطر

مؤمن منتظر که در مکتب اهل بیت علیهم السلام پرورش یافته از هر جهت ممتاز است. او در عید بزرگ غدیر نیز محبت و شادمانی خود را با آراستن و بوی خوش به کار بردن ابراز می‌کند. امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

مؤمن به اندازه توان و امکاناتش در این روز بوی خوش استعمال کند.^۱

توسعه در رفاه خانواده

زندگی مؤمن منتظر چه در دوران حضور ائمه معصومین علیهم السلام و چه در دوران غیبت، نمونه برگرفته از زندگی الهی پیشوایان معصوم است؛ با این حال در چنین روز بزرگی به رفاه خانواده سفارش شده است. حضرت علی علیه السلام می‌فرماید:

با توانی که دارید نعمت‌های الهی را که از فضل خود بر شما ارزانی داشته، برای برادران و خانواده خود فراهم آورید.^۲

۱. همان: حدیث ۹.

۲. بحارالانوار: ۱۱۲/۹۷ حدیث ۸.

گره گشایی از مؤمنان

دروازه علم و دانش نبوی حضرت علی علیه السلام می فرماید:

وَالْبِرُّ فِيهِ يُثْمَرُ الْمَالُ وَيَزِيدُ فِي الْعُمْرِ؛^۱

نیکی در این روز مال و دارایی را ثمر می بخشد و بر زمان زندگی انسان می افزاید.

هدیه دادن به مؤمنان

امیرمؤمنان علی علیه السلام می فرماید:

وَتَهَادُوا نِعْمَ اللَّهُ كَمَا هُنَّا كُمْ بِالثَّوَابِ فِيهِ عَلَى أضعافِ الأعيادِ
قَبْلَهُ وَبَعْدَهُ إِلَّا فِي مِثْلِهِ؛^۲

نعمت های خدا را به هم دیگر هدیه دهید، آن سان که خدا چندین برابر عیدهای پیشین و عیدهای آینده به شما پاداش داد؛ که ویژه چنین روزی است.

۱. همان.

۲. همان.

فراوان صلوات فرستادن

در باره پاداش صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام روایات فراوانی نقل شده است،^۱ اما روز غدیر، روز صلوات است که انسان با این دعا بتواند ارتباط قلبی و معنوی به اهل بیت علیهم السلام برقرار کند و در مقابل این نعمت عظمای الهی، هدیه خداپسند بر حضرت محمد و آل محمد علیهم السلام تقدیم نماید. امام رضا علیه السلام در توصیف روز غدیر می فرماید:

يَوْمُ إِكْثَارِ الصَّلَاةِ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛^۲

روز فراوان صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام است.

تشرّف به زیارت امیرمؤمنان علی علیه السلام

از اعمال بسیار ارزشمند روز غدیر، زیارت صاحب غدیر امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام است. به این عمل مهم، پیشوای رؤوف امام رضا علیه السلام تأکید فرموده و فضایل بسیاری برای آن بیان فرموده است.^۳

۱. ر.ک: کتاب فضائل صلوات: ۱۵ - ۱۰۸.

۲. اقبال الأعمال: ۴۶۴.

۳. ر.ک: مفاتیح الجنان: اعمال روز غدیر.

به راستی چه به جاست که این عمل ارزشمند به نیابت از مولای
مهربان حضرت امام مهدی علیه السلام و برای تعجیل ظهور آن حضرت
انجام پذیرد.

برای زیارت حضرت علی علیه السلام چند متن نقل شده که ما برای تبرک
و تیمن، زیارت کوتاهی را از کتاب شریف مفاتیح الجنان نقل می نماییم.
سید بن طاووس رحمه الله در کتاب اقبال الاعمال می نویسد: امام
صادق علیه السلام فرمود:

هر گاه در روز غدیر، به زیارت قبر شریف حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام مشرف شوی، نزدیک قبر شریف برو و
بعد از نماز و دعا - و اگر در شهرهای دیگر باشی به جانب
قبر شریف اشاره کن - و این گونه بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ وَ أَخِي نَبِيِّكَ وَ وَزِيرِهِ وَ حَبِيبِهِ
وَ خَلِيلِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ،
وَ خَيْرَتِهِ مِنْ أَسْرَتِهِ وَ وَصِيِّهِ وَ صَفْوَتِهِ وَ خَالِصَتِهِ وَ
أَمِينِهِ وَ وَلِيِّهِ،

وَ أَشْرَفِ عَشْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ، وَ أَبِي ذُرِّيَّتِهِ وَ بَابِ
حِكْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ،

وَ الدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَ الْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ خَلِيفَتِهِ
عَلَى أُمَّتِهِ،

سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ؛
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَصْفِيَاءِكَ وَ
أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ مَا حُمِّلَ،

وَ رَعَى مَا اسْتُحْفِظَ، وَ حَفِظَ مَا اسْتُودِعَ، وَ حَلَّلَ
حَلَالَكَ، وَ حَرَّمَ حَرَامَكَ،

وَ أَقَامَ أَحْكَامَكَ، وَ دَعَا إِلَى سَبِيلِكَ، وَ وَالَّى
أَوْلِيَاءَكَ، وَ عَادَى أَعْدَاءَكَ،

وَ جَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ
عَنْ أَمْرِكَ،

صَابِرًا مُحْتَسِبًا، مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ، لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ
لَوْمَةٌ لَأْتِمِ،

حَتَّى بَلَغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا، وَ سَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ.

وَ عَبْدَكَ مُخْلِصًا، وَ نَصَحَ لَكَ مُجْتَهِدًا حَتَّىٰ أَتَاهُ
الْيَقِينَ.

فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا تَقِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا
مَهْدِيًّا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خدایا درود فرست بر ولی خود و برادر پیامبر و وزیر او،
حبیب او، دوست خالص او، محل سر او،

منتخب او از خاصانش، وصی او، برگزیده و دوست خاص و
خالص و امین و یاور و ناصر او،

اشرف افراد عترتش که به او ایمان آوردند، پدر ذریه او،

باب علم و حکمت او، ناطق به حجت و برهان او،

دعوت کننده خلق به شریعت او، باقی بر طریقت و سنت او،

جانشین او بر امت او،

آن که سالار و سرور مسلمانان، امیر اهل ایمان، پیشوای

آبرومندان و رو سفیدان عالم است؛

درود و رحمتی بر آن حضرت فرست که از هر تحیت و

رحمتی برتر باشد که بر یکی از آفریدگان و خاصان

درگاہت و اوصیای پیامبرانت فرستادی.

خداوندا، من گواهی می‌دهم که به یقین آن حضرت آن چه را باید از طرف پیامبرت به امت تبلیغ کند به طور کامل تبلیغ کرد،

رعایت آن چه باید محفوظ دارد رعایت نمود، آن چه به او به ودیعت سپرده شد نگهبانی کرد، حلال تو را حلال و حرامت را حرام دانست.

احکام تو را به پاداشت، مردم را به راه تو دعوت کرد، با دوستان تو دوستی، با دشمنانت دشمنی کرد.

با عهد شکنان دین تو و عدول کنندگان و سرکشان از فرمان تو جهاد کرد.

با کمال صبر و تحمل همیشه رو به سوی تو داشت، هرگز از خدا رو نگردانید و در راه خدا ملامت بدگویان او را از فرمانت باز نداشت؛

تا آن که در این راستا به مقام رضا و خوشنودیت نایل شد، فرمان قضا را به تو تسلیم کرد.

با اخلاص کامل تو را پرستش کرد، در نصیحت و دلالت مردم به راه حق برای رضای تو تا هنگام مرگ کوشید.

پس آن گاه که او را قبض روح فرمودی دارای مقام شهادت، سعادت، ولایت، تقوای کامل، رضا، تزکیه نفس، هدایت‌گر و مهدی امت بود.

خدایا، بر محمد و او درود و رحمت فرست؛ نیکوترین
رحمتی که بر یکی از پیامبران و برگزیدگان درگاهت
فرستادی، ای پروردگار جهانیان.^۱

بدیهی است که اعمال فراوان دیگری نیز روز بزرگ غدیر دارد که
پیشوایان معصوم ما علیهم السلام هم اعمال فردی و هم اعمال اجتماعی
مؤمنان منتظر را در آن روز بیان فرموده‌اند که با به کار بستن آن‌ها،
گامی استوار در راه، اهداف و آرمان‌های غدیر بردارند و با وارث ولایت
غدیر در هر عصر و زمانی ارتباط برقرار نمایند.

ما با بیان چهارده وظیفه این دفتر را با عنوان بیعت با امام عصر علیه السلام
می‌بندیم که بیعت با ظهور، همان بیعت با غدیر است که منتظر ظهور
می‌گوید:

ای آخرین یادگار غدیر! و ای امام مهربانی‌ها! در دوران
دردناک هجران شما چشم دل ما به نور الهی شما روشن
است. ما با همان نور غدیر در پی ظهور خواهیم بود و برای
فرارسیدن دوران شکوهمند ظهور، تلاش خواهیم کرد، تا از
چشمه ساران زلال ولایت غدیر و ظهور بهره‌مند شویم،
ان شاء الله.

۱. مفاتیح الجنان: ۶۴۱.

فهرست‌ها

آیه‌ها، روایت‌ها، کتاب‌نامه

فهرست آیه‌ها

الف

- ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ۱۹
- ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ ۲۵

ج

- ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ ۴۱

ف

- ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ ۱۵
- ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ ۳۶

ق

- ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى...﴾ ۳۹

ب

بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْفِ لَكُمْ بِالْجَنَّةِ ۲۶

ت

تَأْوِي إِلَيْهِ أُمَّتُهُ كَمَا يَأْوِي النَّحْلُ إِلَى يَعْسُوبِهَا ۴۷

ح

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ۷۱

س

السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ ۴۶

ص

صَاحِبُ هَذَا الْأَمْرِ الشَّرِيدُ الطَّرِيدُ الْفَرِيدُ الْوَحِيدُ ۶۵

ع

عَلَيَّ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَلِيٍّ لَا يَفْتَرِقَانِ ۳۸

ف

- فَإِذَا خَرَجَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَبْقَ كَافِرٌ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۲۴
- فَلَوْ أَنَّ الْبَاطِلَ خَلَصَ لَمْ يَخَفْ عَلَيَّ ذِي حِجْبِي ۴۴
- فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ ۶۳

ک

- كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ سِرٌّ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۲۷
- كُنْتُ أَنَا وَعَلَيٌّ نُورًا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يُسَبِّحُ اللَّهَ ۱۴

ل

- لَا يَدْعُ السَّمَاءُ مِنْ قَطْرِهَا شَيْئًا إِلَّا صَبَّهُ مِذْرَارًا ۵۶
- لَيْتَ شِعْرِي أَتَيْنَ اسْتَقْرَثَ بِكَ النَّوَى؟ ۶۵

و

- وَأَظْهِرُوا الْبُشْرَ فِيمَا بَيْنَكُمْ وَالسُّرُورَ فِي مُلَاقَاتِكُمْ ۷۲
- وَاللَّهِ، لَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَقَدْ أَسْنَدَ ظَهْرَهُ إِلَى الْحَجَرِ ۵۸
- وَاللَّهِ، مَا نَزَلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَلَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّى يَخْرُجَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۲۴
- وَاجْتَمِعُوا يَجْمَعُ اللَّهُ شَمْلَكُمْ ۷۰
- وَالْبِرُّ فِيهِ يُثْمَرُ الْمَالُ وَيَزِيدُ فِي الْعُمُرِ ۷۴

- و تَالَّهِ لَوْ مَالُوا عَنِ الْمَحَجَّةِ اللَّائِحَةِ ۵۲
 وَتَهَادُوا نِعَمَ اللَّهِ كَمَا هُنَّاكُمْ بِالثَّوَابِ فِيهِ عَلَى أضعافِ الأعيادِ قَبْلَهُ . ۷۴
 وَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الأَرْضِ أَعْمَى وَلَا مُقْعَدٌ ۵۵
 وَ لَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا - وَفَقَّهَهُمُ اللَّهُ لِبَطَاعَتِهِ - عَلَى اجْتِمَاعِ مِنَ القُلُوبِ .. ۲۹
 وَلَوْ أَنَّ الحَقَّ خَلَصَ لَمْ يَكُنْ اخْتِلَافٌ ۴۴

هـ

- ﴿هُوَ الَّذِي﴾ أَمَرَ ﴿رَسُولُهُ﴾ بِالْوَلَايَةِ لِوَصِيِّهِ ۲۲
 هِيَ دَوْلَةُ حَبْتَرٍ، فَهِيَ تَسْرِي إِلَى قِيَامِ القَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۲۸

ی

- يَا عَبْدَ اللَّهِ! مَا مِنْ عِيدٍ لِلْمُسْلِمِينَ - أَضْحَى وَلَا فِطْرٍ - إِلَّا وَهُوَ يُجَدِّدُ ۶۶
 يَا عَلِي! أَنْتَ بِمَنْزِلَةِ الكَعْبَةِ تُؤْتِي وَلَا تَأْتِي ۳۹
 يَا كَمِيلُ! إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدَبَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَدَّبَنِي ۳۱
 يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الأَرْضِ ۵۶
 يَسِيرُ بِسِيرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا يَعِيشُ إِلَّا عَيْشَ أميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۵۱
 يَعْطِفُ الهَوَى عَلَى الهُدَى إِذَا عَطَفُوا الهُدَى عَلَى الهَوَى ۴۸
 يَمَلَأُ الأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا ۴۷
 يَوْمُ اكْتِنَارِ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ۷۵
 يَوْمَ يَقُومُ القَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسَسُ بَنُو أُمَّيَّةَ ۲۰

کتاب نامہ

۱. قرآن کریم.

۲. نہج البلاغہ.

الف

۳. الاحتجاج: ابی منصور احمد بن علی بن ابی طالب طبرسی، نشر

نعمان، نجف اشرف، سال ۱۳۸۶ھ

۴. الارشاد: ابو عبد اللہ محمد بن محمد بن نعمان عکبری بغدادی،

معروف بہ شیخ مفید رحمۃ اللہ علیہ، مؤسسہ آل البيت علیہم السلام، سال ۱۴۱۴ھ

۵. اقبال الاعمال: سید رضی الدین علی بن موسی بن جعفر بن

طاووس، مرکز نشر اسلامی، چاپ یکم، سال ۱۴۱۴ھ

۶. الامامة في أهم الكتب الكلامية: سید علی حسینی میلانی،

منشورات شریف رضی، قم، چاپ اول، سال ۱۴۱۳ھ

۷. أنساب الأشراف: عبد الکریم بن محمد تمیمی سمعانی، دار

الفکر، بیروت، لبنان، چاپ یکم، سال ۱۴۰۸.

ب

۸. بحار الأنوار: علامه محمد باقر مجلسی، دار الإحياء التراث العربی، بیروت، لبنان، چاپ سوم، سال ۱۴۰۳.

ت

۹. تاریخ بغداد: احمد بن علی خطیب بغدادی، دارالکتب علمیّه، بیروت، لبنان، چاپ یکم، سال ۱۴۱۷.
۱۰. تاریخ مدینه دمشق: ابوالقاسم علی بن حسن شافعی، معروف به ابن عساکر، دارالفکر، بیروت، لبنان، سال ۱۴۱۵.
۱۱. تاریخ یعقوبی: احمد بن ابی یعقوب بن جعفر، معروف به یعقوبی، مؤسسه نشر فرهنگ اهل بیت علیهم السلام، قم.
۱۲. تحف العقول: حسن بن علی بن حسین بن شعبه حرّانی رضی الله عنه، مرکز نشر اسلامی، چاپ دوم، سال ۱۴۰۴ هـ.
۱۳. التشریف بالمنن: رضی الدین علی بن موسی بن جعفر بن طاووس رضی الله عنه، مؤسسه صاحب الامر علیه السلام، قم، چاپ یکم، سال ۱۴۱۶ هـ.
۱۴. تفسیر العیاشی: محمد بن مسعود بن عیاش سلمی سمرقندی، معروف به عیاشی، مکتبه اسلامیّه، تهران.

خ

۱۵. الخرائج والجرائح: قطب الدین راوندی رحمته الله، مؤسسه امام مهدی علیه السلام، قم، چاپ یکم، سال ۱۴۰۹ هـ.
۱۶. الخصال: ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، معروف به شیخ صدوق رحمته الله، مرکز نشر اسلامی، قم، سال ۱۴۰۳ هـ.

د

۱۷. دعای ندبه؛ برنامه اعتقادی - عملی منتظران: محمد حسین رحیمیان، نشر دلیل ما، قم، چاپ دوم، سال ۱۳۸۷ ش.

ر

۱۸. رمز ظهور نور: محمد حسین رحیمیان، نشر دلیل ما، قم، چاپ پنجم، سال ۱۳۸۶ ش.
۱۹. روزگار رهایی، ترجمه یوم الخلاص: تألیف: کامل سلیمان، ترجمه: علی اکبر مهدی پور، نشر آفاق، تهران، چاپ پنجم، سال ۱۳۸۶ ش.
۲۰. رهایی بخش جهان: محمد حسین رحیمیان، نشر روضه العباس علیه السلام قم، چاپ سوم، سال ۱۳۸۹ ش.

ز

۲۱. زاد المعاد: علامه محمد باقر مجلسی رحمته الله.

س

۲۲. السیرة النبویة: ابن هشام حمیری، مکتبه محمد علی صبیح،

قاهره، مصر، سال ۱۳۸۳ هـ

ش

۲۳. شرح نهج البلاغه: عبدالله بن هبة الله معروف به ابن ابی الحدید

معتزلی، دار احیاء التراث العربی، بیروت، لبنان، سال ۱۳۸۵ هـ.

ص

۲۴. صحیفه مهدیه، ترجمه الصحیفة المبارکة المهدیة: تألیف: سید

مرتضی مجتهدی، ترجمه: محمد حسین رحیمیان، نشر الماس، قم،

چاپ ششم، سال ۱۳۸۴ ش.

۲۵. الصراط المستقیم: ابو محمد علی بن یونس عاملی نباطی بیاضی،

مکتبه مرتضویه، چاپ یکم، سال ۱۳۸۴ هـ.

ع

۲۶. عیون اخبار الرضا عليه السلام: ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، معروف به شیخ صدوق رحمته الله، مؤسسه اعلمی، بیروت، لبنان، سال ۱۴۰۴ هـ.

غ

۲۷. الغدير: علامه عبدالحسين امينى نجفى، دارالكتب الاسلاميه، تهران، سال ۱۳۶۶ هـ.

۲۸. الغيبة: ابو عبدالله محمد بن ابراهيم بن جعفر، معروف به نعماني، انوار الهدى، قم، چاپ یکم، سال ۱۴۲۲ هـ.

ف

۲۹. فضائل صلوات: تأليف: اسحاق فخيم اردبيلي، ترجمه: محمد حسين رحيميان، نشر مؤمنين، قم، چاپ یکم، سال ۱۳۸۶ ش.

۳۰. فيض القدير في شرح الجامع الصغير: عبدالرؤوف مناوي، دار الكتب علميه، بيروت، لبنان، چاپ یکم، سال ۱۴۱۵ هـ.

ک

۳۱. الکافی: ابو جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی رحمته الله، دارالکتب اسلامیة، تهران، چاپ سوم، سال ۱۳۸۸ هـ.
۳۲. الکامل فی التاریخ: ابی الحسن عزالدین علی بن ابی الکریم محمد بن محمد شیبانی معروف به ابن اثیر، نشر دارصادر، بیروت، ۱۴۰۲ هـ.
۳۳. کمال الدین: ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، معروف به شیخ صدوق رحمته الله، مرکز نشر اسلامی، قم، سال ۱۴۰۵ هـ.

م

۳۴. مفاتیح الجنان: شیخ عباس قمی رحمته الله، انتشارات به نشر، مشهد، سال ۱۳۸۶ ش.
۳۵. المفردات فی غریب القرآن: ابوالقاسم حسین بن محمد، معروف به راغب اصفهانی، دفتر نشر کتاب، چاپ دوم، سال ۱۴۰۴ هـ.
۳۶. منتخب الأثر: لطف الله صافی گلپایگانی، نشر صدر، تهران.
۳۷. المناقب: موفق بن احمد بن مکی خوارزمی، مؤسسه نشر اسلامی، قم، چاپ دوم، سال ۱۴۱۱ هـ.

۳۸. مناقب آل ابی طالب علیهم السلام: ابو عبدالله محمد بن علی بن شهر آشوب سروی مازندرانی، نشر حیدریه، نجف اشرف، سال ۱۳۷۶ هـ.
۳۹. من لا یحضره الفقیه: ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، معروف به شیخ صدوق رحمته الله، مرکز نشر اسلامی، قم.

ن

۴۰. نظم در السمطین: جمال الدین محمد بن یوسف زرنندی، کتاب فروشی نینوای جدید، تهران.

و

۴۱. وسائل الشیعه: شیخ محمد بن حسن حرّ عاملی، مؤسسه آل البیت علیهم السلام، قم، سال ۱۴۱۴ هـ.

ی

۴۲. ینابیع المودّه: سلیمان بن ابراهیم قندوزی حنفی، نشر شریف رضی، قم، سال ۱۴۱۳ هـ.

برخی از آثار چاپ شده نگارنده:

۱. دلیل آفتاب
۲. رمز ظهور نور
۳. نگاهی به پندارهای وهابیت
۴. قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم‌السلام (ترجمه جلد دوم القطره)
۵. اشک‌های خونین در سوگ امام حسین علیه‌السلام (تحقیق و بازنویسی)
۶. رهایی بخش جهان
۷. پیمان آسمانی
۸. دعای ندبه برنامه اعتقادی و عملی منتظران
۹. صحیفه مهدیه (ترجمه الصحیفة المهدیه)
۱۰. ایلیا و فدک از زمان موسی علیه‌السلام
۱۱. تجلی‌گاه مزار پنهان
۱۲. مفهوم انتظار در عصر حاضر
۱۳. فروع کافی ۱۰ جلد (اشراف و ترجمه)
۱۴. کلیدهای رستگاری (ترجمه الصلوات والتعقیبات)
۱۵. مکارم الاخلاق ۲ جلد (ترجمه)
۱۶. استغفار معجزه آسا
۱۷. سیمای شیعه در رفتار پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم (ترجمه) و...